

N. V. K. S. D
TEACHERS' COLLEGE
ATTOOR

MAGAZINE

1977

CM09

N. V. K. S. D. TEACHERS' COLLEGE

Vol. XIV

1976—'77

ATTOOR
KANYAKUMARI DISTRICT

EDITORIAL COMMITTEE
-o□o-

Chief Editor:

Prof. K. P. Ramachandran Nayar

Editor:

Thiru. M. Vamanan Nair

Student Editors:

Thiru. P. George (English)

„ K. Krishnakumar (Tamil)

„ S. Sasikumar (Malayalam)

FROM THE EDITOR

It is with immense pleasure, the 14th volume of our College Magazine is placed before the readers.

As a matter of fact, every College Magazine is the domain of the students, providing ample opportunities for them to develop their latent potentialities. One of the major aims of education is the development of character of the youngsters, besides providing academic knowledge. Then only, they can be moulded as useful citizens of this nation.

The year 1977 has dawned with both happiness and concern. The reason for happiness is the National Emergency and the 20 - point economic programme which brought about the economic stability of the country by increasing production in every field. There was absolute discipline in all educational institutions. The tradition of strikes and infights being ceased, the student community had a better time to carry on their studies quite smoothly. But to - day, the political scene is entirely changed adding much concern for the future. The recent elections have dethroned the Congress Party after having enjoyed unquestioned power for three continuous decades after Independence. The new Janatha Party Government is in power. Now, let us hope that the solid games which emerged during the recent Emergency will not be frittered away in the tussle of power politics.

Under the dynamic leadership and effective guidance of our veteran Principal, Prof. K. P. Ramachandran Nayar, M A . M.Ed., the Institution is obtaining substantial development every year. I am deeply indebted to him for his kind guidance, as and when needed, in publishing this magazine.

I owe a debt of appreciation to a number of my colleagues, the Editorial Committee, M/s South India Press, Martandam, the contributors of advertisements and all others who helped me to bring out this magazine in the present form.

I conclude by wishing 'best of luck' to our outgoing students. Fare well !!

M. Vamanan Nair,
Editor.

Annual Report being presented by our Principal

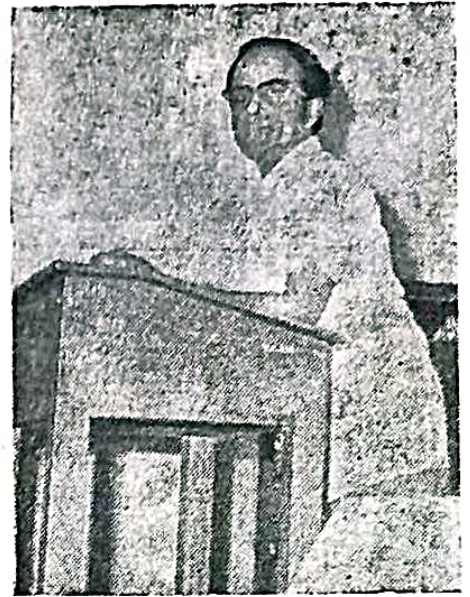
Mr. President, members of the Managing Committee, esteemed Guests, Ladies and Gentlemen.

It is my privilege to extend a cordial welcome to all those who are with us this evening to participate in the 14th College Day Celebrations. On this occasion it is my pleasant duty to present a brief report of the various activities of the College during the academic year.

The College reopened on 16th June with a strength of 70; 22 men and 48 women. This was the only year during which there was no change in the teaching fraternity, and this had helped a long way for a successful completion of one more academic year. Let me take this opportunity to thank the members of the staff for their full co-operation in all matters concerning the working of this institution. I also thank the trainees of this year for their achievements in their curricular and cocurricular activities especially for their performances in the 20 point programmes executed by the College.

For the B. Ed. Degree examination in April 1976 we presented 80 candidates out of which 73 passed; 3 of them scoring First classes in Part I and 18 in Part II. The percentage of pass is 91. I congratulate the trainees of the last year for their remarkable performances, and hope that the trainees of this year will maintain a higher standard.

The teaching practice course was conducted for a period of 4 weeks in November in 7 High schools, H. S. Thiruvattar, H. S. Yettacode, L. M. S Boys' and Girls' H. S., Martandam, Govt. Boys' and Girls' H. S., Marthandam and Govt. H. S., Vilavancode. The N. V. K. S. Higher Secondary School was used

as a Model School through out the year. The heads of these Schools and their teachers showed great interest in our academic programmes and helped us considerably to evaluate the teaching proficiency of our trainees. I extend them our hearty thanks.

For the various offices the following trainees were elected:-

1. Executive Committee:

Thiru T. Sundararaj, M. A. Secretary
" K. Madhavan Thampi, M. A.
" V. Azar, B. Sc.,
Selvi A. Rani, B. Sc.,
" K. Padma, B. Sc.,

2. Magazine Committee:

Thiru P. George, M. A. - English Editor
" A. Krishnakumar, B. Sc. - Tamil Editor
" S. Sasikumar, B. A. - Malayalam Editor

3. Athletic Committee:

Thiru R. Prasad, B. A. - General Captain
Selvi G. Lakshmi Bai, B. Sc. - Women's Captain

4. Planning Forum:

Thiru C. Nesakumar, B. Sc., Secretary

The College Association was inaugurated on 31-8-1976 by Dr. A. S. Nair, M. Sc., M. Ed., Ph. D., Reader, Department of Education, University of Kerala. A number of meetings and discussions were arranged under the auspices of the College Associations. Dr. George Mathew, M. A., Ph. D., Lecturer, Department of Psychology, Kerala University; Dr. P. Kandaswamy, B. Sc., M. B., B. S., District Health Officer, Nagercoil; Thiru P. Sayed Sheriff B. Sc. (Ag), Project Officer, Small Farmers' Development Agency and Dr. Thomas Nalla-Thampi, M. V. Sc., District Veterinary Surgeon, Nagercoil, addressed the trainees on different occasions. Thiru A. Karuppasaya Moopanar, President of the Tamil Nadu Congress Committee, addressed the trainees on 14-12-1976. A Scout Camp was conducted for seven days in August. The Planning Forum Week was also celebrated. Under the implementation of the 20 point programme the near by village, Themanoor, was adopted by the College and a lot of constructive activities were organised by our students.

Field trips and excursions were conducted under the auspices of the different departments of the College.

The annual Sports Meet was held on 24th and 25th of February. Thiru J. Nelson Davy and Selvi J.R. Suganthi were declared Champions of this year. Tagore House and Valluvar House scored maximum points in Sports and Games respectively and were declared eligible for the rolling trophies.

40 students are residing in the College Hostels. Being a Professional College we intend to accommodate all the trainees in the Hostels from the next academic year.

Before concluding this report, I like to thank all our well wishers and friends who are giving us encouragement and strength in our endeavours. I also take this opportunity to thank the members of the Managing Committee for the sincere co-operation they are extending to me.

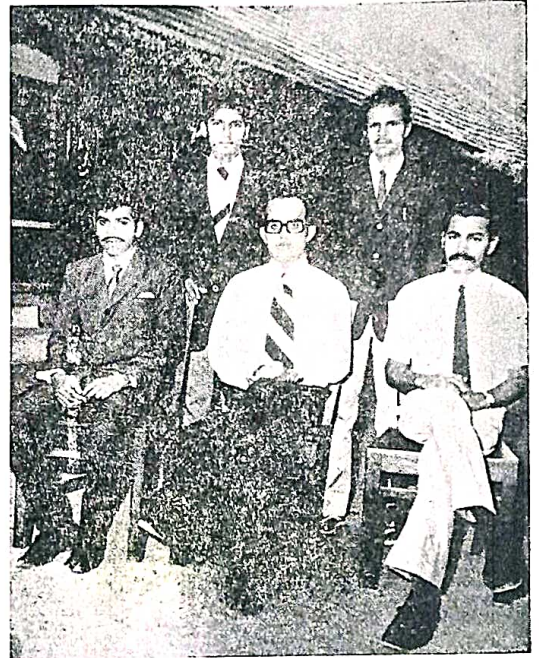
Now I thank all my students, and wish them success in the ensuing examinations. May the Almighty shower upon us His choicest blessings.

K. P. Ramachandran Nayar,
Principal.

A PRAYER

O Thou imperishable Triple form, and Formless! O thou Supreme
Intelligence working steadfast in the six forms of Religion
Who could know Thee after raising the curtain of Maya
Thou dost dance in the hearts of Those who think of Thee
Thou art the priceless; Thou my eye
Thou, the Supreme Panacea
Thou the Ocean of Chinmudra Wisdom
Who didst teach the four ancient sages
Satya Dharma from under the Sacred Banyan Tree
Thou, The Deva of Devas

Editorial Committee

O! ALMIGHTY!

HEAR ME!!

Thou might have heard words of praise,
That from earth to heaven men raise,
Some pray for, their lives be made
Bed of roses under shade.

Others are there who heap up gold,
In thousand means that can't be told,
Seek they thy aid in that game
So that they can save their name.

Here I, one among that same race,
With a heap of troubles to face,
As one vessel that hath lost its way
Lose peace of mind day by day.

Not I pray for jewels rich
Nor for worldly pleasures much
All their values I do know
Nothing but breeding of new sorrow.

In my world have they no place
For I know they can't bring solace
Will they follow us to that
Grave, where we at last meet?

Born are they as bubbles in stream
All their lives but resemble dreams
Men do know this. Yet one spirit
In them makes them mistakes commit.

To have peace of mind I try
But I can but let out cry
Offer I God, here my soul
At thy feet and that is all.

O my God! if thou hast mind
To restore tranquil in my mind
Beg I for one heart so wide
And pure that can rightly guide.

Otherwise kindly grand one place,
For my soul in thy own palace
Where can it with celestial light
Spend the remaining days and nights.

English to Indians— Must or Dust?

Powerful Weapon

The pungent and penetrating controversy that goes on incessantly as to the retention of English in or its onsets from India lock, stock and barrel has reached a flashpoint, requiring a calm, cool and cautious reappraisal of the burning question in the wake of the new developments and the transition we have made and undergone at present. There are the anglophiles and the anglophobes who set forth their own ideas and ideals to vindicate their view points in their favour on the strength of some pre-disposed grounds, but the neutrals and unbiased have to arrive at a just conclusion of their own, regarding this vital issue of explosive nature.

Any one who thinks the language tussle in India has been settled once for all is really living in a state of Utopia and language today is a very powerful weapon, which if abused would make wonders, cause devastation and change the annals of history. Formation of Bangla Desh severed from the erstwhile Pakistan mainland is a sheer and patent indication of the gruesome proportion to which a linguistic controversy may grow into a major political break-up.

Hindi or no Hindi at the official, educational and social level, English must occupy a very prominent place in the curriculum of the schools and the colleges in India for the betterment of Indians and not of the Anglo-alien.

A. Krishnan
Asst. Professor of English

Caveat On Foreignness

To loathe English as the foreign language of the oppressive imperialists is a pale anachronism in these days of advance science and technology and the revolutionary thinking on a universal basis and on the cosmopolitan outlook. If things foreign are discarded altogether we must go back to an era of uncultured nomadic barbarism, leading sub-standard beastly life. Foreign element is there inseparably intermingled with every aspect of our life. In our food, dress, way of thinking, transportation, medicine, education, philosophy, politics, economic science, technology, etc. We can trace the foreign element in one way or the other. Moreover in the Indian sub-continent there are so many major and minor language and dialects, one being foreign to the other. On this score, Hindi too is a foreign language to all others in India, whose mother-tongue it is not. Therefore, to raise an objection against English on the ground that it is foreign is a baseless, meaningless and senseless blah-blah!

The Majestic Two Percent

Another negation put forward against English is that it is known to only two percent of the total population in India. Here too the fundamental fact behind this contention is often overlooked. The vast majority of the Indian citizenry is philistine and illiterate, not actually in need of its mother-tongue even, in the true sense. Only the narrow-minded chavirists of India in order to disparage the internationally significant English avow that it is known only by the two percent of people in the country

being totally ignorant of the decisive and weighty role that it plays in linking, moulding the personality and elevating people to higher status. They must not fail to know that it is not the percentage that counts, but the actual usage. We had only one Gandhiji among us; only one Nehru and only one of their kind! We cannot underrate them simply because they comprise a less percentage. Common people can carry on their affairs with the little knowledge of their mother-tongue. Mostly the middle and top level people are in need of a useful foreign language in addition. Needless to say, of all the foreign languages, English is the most useful to any Indian.

It is remarkable to note that the privileged two percent form the backbone of the nation. English is known to doctors, engineers, economists, political scientists and all sections of the educated mass and administrators. It is of no value whether the scavengers, the cooks, the servants, the farmers, the sweepers, the butchers, the washermen, the cart pullers and the beedi-makers know English or not. Such people can discharge their daily duties even without the knowledge of the alphabet of their mother-tongue; they can get on with their work not knowing how to initial their name even.

But in a democracy every one must get opportunity to equip oneself with the knowledge-potential for the higher attainments of life. Any Indian citizen can aspire to the Prime Ministership of India; he may be one who was educated at Cambridge or one who had to swim the river Ganges for education. Hence, all must be furnished with facilities for instructions in subjects useful for their all-round development. In such an educational set-up English ought to find a place in the curriculum. Those who strive hard and master the language will certainly have a brilliant and dazzling future for it is the Lingua

Universum that prevails unchallenged amazingly!

The commoners who can get on without a working knowledge in any language even that of their mother tongue must not be taken as the guiding factor in assessing the merit and utility of English. The English learnt two percent should not be neglected because they are the masterminds that lead India towards her destiny. They are the brain and the backbone of the Indian masses.

We cannot underrate H-bombs simply because they are of less percentage. It is unwise to expect jack fruits from coconut trees and honey from bird's nest. English is the most common language among those who ought to know it and in that case the percentage of its popularity is so high.

No Will—O'—The—Wisp

English is just like any other language with merits to claim and demerits to shun off. Its unphonetic nature is a bungling drawback, but it is superb with the peerless merits of perfect vocabulary, clarity, simplicity, flexibility and popularity.

Proficiency in English can be attained by assiduous diligence as in the case of any other language. A working knowledge of English is essential to all and sundry and the mastery over it is meant to those who have a flair for literature. All those who have learnt English cannot be expected to be scholars in it just as all those who have studied Hindi are not Hindi pundits.

Difficulty has no place as a deciding means; for instance, can we do away with Mathematics for it is considered to be the most difficult subject? It may be a pukka truth that Hindi is easier than English, but what of that? Can India become the whole

world? Tensing could have climbed upon the top of a hill near his village for it would have been easier to him than his adventurous mountaineering to the top of the Himalayas; but his name would not have been known to us! A Hindi Pundit is a Hindi Pundit and an English scholar is an English scholar; a crow cannot get whitened like a crane by frequent bathing. The fear of some people that English is out of their reach is absolutely unreal and unfounded; it is never a will-O'-the-wisp. The only requisite to specialize in the first language of the world is a little effort. Try and success is yours! slugs do not go to gain anything; they lose not only English but all the aroma of life; to them the higher boons of life are but a dream. The world is for those industrious men who strive hard!

There are and were many English writers in India, being able to write English letter than that of many celebrated Englishmen of letters. Messers Jawaharlal Nehru, Rajagopalachary, Mulk Raj Anand, Bhawani Bhattacharya, R. K. Narayan etc. were and are a few among such English highbrows in India, who are not behind their counterparts in the U. K., the U. S. A. and the like where English is their native language. If it possible to these Indian brains, why is it not possible to other Indians? They strove earlier and we have to do so now. The unfounded fear from the minds of the common people about English should be alleviated.

The Unique Universality

According to statistics, the Chinese language is spoken by 700 million people in the world i.e. of the majority of the world population and English comes only next; nearly 500 million people speak the language in the U. K., the U. S. A., Canada, Ireland, Australia, New Zealand and soon. The figure will go up if the other countries like

India, Sri Lanka etc. are also taken into account. But in consideration of the position enjoyed by the Chinese and the English languages, one important fact has ever to be remembered. The Chinese language is spoken only in a particular corner of the world; it is confined to a limited locality; whereas English has acquired an astounding popularity all over the world crossing all the frontier barriers of all nations remaining as the only language under the sun, deserving to stake a claim to have been an international language. This characteristic of the universality of the English language is unique and marvellous; mother language in the world can outweigh English in this respect. There are the right-minded sensible citizens in the country who would like to see the whole world as a single unit. For universal love and pansophy the people should be given some knowledge in English and the ways and means to come in for the cosmopolitan outlook.

No other language is so ubiquitously universal. English is unique in this matter and it has won an admiration from the intelligentsia the world over in abundance. To envy at the highest position attained by the English language in the world is no solution. Everybody wants his own language to be the world language out of sheer infatuation and faddism; but in this era of co-existence and mutual understanding to think in terms of such narrow-minded ambitions is silly and gaga.

Superb Literature

English vocabulary is copiously rich, versatile and perfect to deal with all sorts of ideas, both concrete and abstract, either in detail or in precision as the case may be, in accordance with the suitability of the context. Books on all branches of knowledge including the subtle sciences and technology are available in English to cater

to the needs of all kinds of students at all levels. It is, indeed, a fact that there are some other languages like Russian, German, French etc., which have also produced a sizable literature in science and technology, but none of the languages has an international or universal repute or popularity to equate with English.

No Indian language can do away with the English terms in the advanced branches of science and technology especially in the field of research and advanced education. We can bring out books on science and technology in our Indian languages to satiate the needs of our school children, but when we enter deep into the core of the science subjects of advanced nature, we stutter for want of words and expressions. The answer may be coining of new words in the vernaculars, but translation cannot cope with the amazing pace of strides made in the field of science and technology in the domain of the English literature. Moreover for the universal contact especially in the areas of science and technology is made but a dream by newly-constructed vernacular equivalents and it would lead to a compartmental restricted isolation in the sphere of learning and research.

Library Language

There is another clamour to reduce the importance of English to the status of a library language forgetting the veracity of the fact that the worth of a language is measured in terms of its admissibility in the library. The voluminous literature in English alone can fill with all the branches and divisions of knowledge in any library in any part of this vast and wide globe. Many books in English have wielded their influence upon the Indian literature in all vernaculars and shameless plagiarism is also prevalent in no negligible measure. Apart from science and technology, even in fiction,

novel, drama and poetry the sway of English literature on that of the Indian languages is profound and astounding.

Books are the most outstanding and remarkable creation of man; they are the storehouse of ideas. Since the purpose of language is to convey ideas, that language which gives ideas of all sorts in a copious and egregious manner from the meanest to the loftiest is the best of them. With the help of that measuring yard if we rate English, it is the greatest among languages because it is acclaimed as the library language. While the other languages are only library-corner languages, leaving the merit to the English language to be the library language, for library is the real abode of language from time immemorial.

Hate Not; Hug Up!

The list of merits of the English language runs into an infinitum. It is wise on the part of the Indian brethren to accede to the necessity of the English language which alone is capable enough to furnish us with a feeling of one-worldliness, bringing together the whole of humanity into one fold to a considerable extent. If English fails in this attempt of a get-together, no other language can. So do not hate English foolishly on unreasonable grounds like foreign, difficult etc.

To cherish and develop a world language is more important than making a link language in India or in any other country.

Besides, English is not a foreign language in India at present because it has been adopted as the official languages of the Indian states like Nagaland and Meghalaya and that itself is a sufficient ground for the inclusion of English in the Eighth Schedule of the Indian constitution as one among the National languages. Thus,

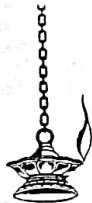
English is Indian in every respect and no foreign at all!

The most scrupulous and meticulous solution to the language problem of India is to maintain the status quo, for ever, to wit Hindi should be the official language and India to pacify the Hindi fanatics for English the associate official language of ever to satiate the anti-Hindi non-Hindians. Thereby both the parties of the language battle can be brought to a moderate reconciliation and settlement.

States like Bihar, Gujarat etc. which were vehemently hostile to English so far, have now come to senses and extend a warm welcome to English for its come-

back to perch permanently in their educational institutions.

In consideration of all these factors individually and together we are bound to sound a warning to our fellow brethren to think twice before acting anything on the spur of the moment. It is tomfoolery to think to bid farewell to English from India along with the English people; instead it is prudent and sagacious to hug it up. We patriots like Rajaram Mohan Roy advocated the study of English because their patriotic favour was genuine, far-sighted and realistic. In short, English is a must for every sensible Indian citizen and he must study and master it well to enjoy the cream of the glorious world literature and to make claim that he has lived a brainy useful life, before his frame goes dust!

History and Moral Education

History is undoubtedly the morality teaching by examples. As students of history when we analyse them all and reach beneath the subtle differences and the apparent contradictions, we shall see that all of them but preach the glory of "togetherness" in life. All ethics are contained in it; all social patterns are catering to it, all religions are constantly preaching it and all economic plans have this togetherness as their very goal.

In a healthy community, individuality must be respected. No doubt, every individual should have all the freedom. But when this individual freedom destroys the harmonious development of the society as a whole, it is condemned as a sin by the saints, a crime - by the economists, and a treachery by the politicians. This rectitude in freedom is the secret demand in all civilization, progress and culture.

The science of man-making is the essence of all scriptures. The pure Science of life is philosophy and the technology, meaning the applied Science of life, is religion. In India, during all our illustrious past we had a full grown National Consciousness of 'togetherness'. To revive it, remember, the 'Father of our Nation' conceived and planned our political freedom, through methods based on our own National philosophy through an appeal to the immortal traditions of our culture. Our culture is not just an ornament, it is the expression of the Nation's Character and it

K. Madhavan Thampi

is a powerful instrument to mould character. The end of culture is right living.

History envisages the fact that education without character, science without humility, and commerce without morality are useless and dangerous too. "In the veins of every Indian, there flows blood, as pure and as holy as Ganga". Because of this pure sustaining spirit, that our Indian culture was acclaimed as the greatest and the purest in the world. As history has proved that our culture can never be destroyed.

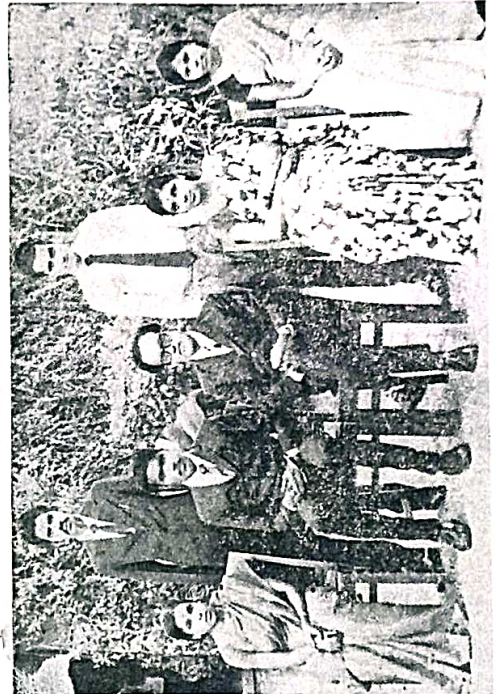
Our country is suffering because, to a large extent it has not endeavoured to instruct the students in the principles of Indian culture. Again history reveals the fact that man requires essentially instruction in social, moral and spiritual fields. The Degrees awarded at the end of education today are more begging bowls, but it must also lead to "vinyasa, humility and reverence", without which education is not so powerful. Our ancient education system emphasises that 'Discipline' is the vital thing that one must acquire from School rather than the marks. Thus character is much more important than intellect.

Of course education is important, but what is more important is, it should be based on deep 'unselfish love'. At present, it is no good, simply speaking reading or writing, but what is necessary is doing. From the pages of history we can understand that the one basic cause for all the ills is the lack of self confidence. Students are the embodiment of spiritual reality and they have to realise this.

History teaches us that our culture is Supreme and glorious, pure and prestime like the Himalayas; with its brilliant array of beautiful concepts lighting its path. History also envisages that the grave deterioration of political life in our country is largely due to the diverse between politics on the one hand and religion and morality on the other. The latter half of the 19th century and the first decades of this century witnessed the rise of many great religious teachers like Sri Rama Krishna and Vivekananda, Dayananda etc and the leaders of the Brahma Samaj and Arya Samaj. Their influence pervade politics also. Among the politicians there were - Arobindo Ghosh, Tilak and Pandit Malavya, who brought to Politics the deep religious attitudes of single minded devotion. Mahathma Gandhi was an exponent of religion as well as political leader and a social reformer.

Among his own immediate followers Rajendra Prasad, Rajaji and Munshiji were deeply religious minded. Pandit Jawahar Nehru was also profoundly devoted to moral values.

In conclusion, it must not be forgotten that our political, social and moral ideas are united together hand in hand from time immemorial. Such a united country each citizen is inspired to give his best in a spirit of dedication and selfishness to serve his country. To the extent we come up to answer this challenge of the time to that extent we are assured of our continued future. perhaps not only as a happy, united and progressive nation, but also a beacon - star for the restless world to follow and reach a more rewarding peace and a more meaningful progress.

Executive Committee

Our School Libraries

"The Library is the intellectual nerve centre of a good school, the hub of its academic life". There is no denying the fact that library is one of the most useful, stimulating and potent instrument of education in the school. It is an indispensable instrument in the hands of a teacher who is intent upon adopting progressive methods of pupil participation. A good library can enrich the curriculum.

The school library is an educational apparatus of considerable value. It is necessary for providing rich and varied experience; for developing permanent interest in reading as a leisure pursuit and for developing the habits and skills essential in effective and silent reading.

Present condition of Libraries in Schools

The present condition of libraries in schools in India is not at all satisfactory. It is sad to note that the library in most schools is almost an apology for a library. It is rather a show-piece to impress parents and visitors. The books there are psychologically unsuitable. They are housed in a place, ill-ventilated and ill-lighted, rather like a safe deposit vault to which pupils ordinarily have no access. It is guarded by some individual who looks tired and worried attending to miscellaneous office works. Seldom, we find a full time trained librarian. Teachers are not interested in library reading. They provide no motivation, incentive or encouragement to the students.

Only in a few schools, there is a separate room for the library; in others, provision for a separate room is described as a luxury.

Requisites of an ideal School library:

A library, to be ideal, should satisfy the following particulars with no less interest.

The library must be the most attractive place in the school, so that the students may be drawn to it. The minimum size should not be less than the size of an ordinary class room, with provision for sufficient light and ventilation. The resources of the library must be classified, catalogued and filed. The scheme of organisation should be simple enough to be understood easily. Late S. R. Ranganathan who is the father of library movement in India has formulated five laws for the efficient service of a library. They are as follows:

- (a) Books are for use
- (b) Every reader his book
- (c) Every book its reader
- (d) Save the time of the reader
- (e) A library is a growing organism.

The school library should cover all the subjects in the school curriculum. It should contain books on General Science, Social studies, Useful arts, Fine Arts, Literature, History, Biographies, Short stories, etc. Besides, it should subscribe to a number of periodicals and magazines, which are relevant to the curriculum as well as general. Newspapers form an unavoidable part of the library. Another important section of the library is a sound 'Reference Section',

which is composed of Encyclopaedias, Directories, Dictionaries, Almanacs, Atlas, etc.

Librarian

Each school must have a trained and qualified Librarian. The librarian has a special part to play in making the library service popular and useful. For efficient service, a code of rules to regulate the use of library is to be evolved. The rules should be simple and clear. The librarian must compile and maintain a shelf register, accession register (stock register) and catalogue. He should keep a record of the issue statistics and decide upon circulation methods and other routines. He must arrange for the withdrawal, binding and replacement of tornout or damaged books. According to the Report of the Secondary Education Commission (Kothari Commission), "He will have to act as the Pivot, and inspiration of the intellectual and literary firmament".

Teacher

The Teacher's part in library service

is, in a sense passive. The wise teacher must know how to keep himself in the background while he is actively engaged in providing reading materials suited to the grade. Now and then, he may recommend new books with a brief and interesting introduction. He can help in what is called 'intellectual browsing'. He should prepare his class for the visit during the library period, take a note of the librarian's suggestions, ask questions, should be alert and interested, and make suggestions and comments.

Thus, a library being the vital agency of education must be given the due place it deserves in the life of a school, which unfortunately an attitude of indifference still existing. It is high time there would be a radical transformation in the attitude of educational authorities towards it. Neglecting the school library, educators are ignoring what is potentially one of the most useful, stimulating and effective instruments of education.

A suggestion for the New Pattern of Education in Tamil Nadu

Education is an applied discipline. With a view to link Education with productivity, and to improve the quality of education, the Kothari Commission recommended to reconstruct the pattern of education into 10+2+3 throughout the country. This reform was first recommended, about 58 years ago, by the Calcutta University commission (1917-19). The need for reforming the Secondary education has been keenly felt from the dawn of freedom. Education has to be related to the life situations and make secondary education as a meaningful terminal point.

Hence a major change in the school education is necessary to have a national pattern of education, so as to make vocational education as an integral part of the secondary education. In a purposive and productive system of secondary education must have two specific objectives.

- (1) to prepare a student for the University or
- (2) to become terminal and prepare a student for some vocation in life.

The ultimate object of the education commission of 1966 was to adopt the 10+2+3 pattern. The central Board of Secondary Education has introduced the new pattern of education, commonly known as 10+2 in all its schools beginning with IX Class, with effect from May 1975. The Tamil Nadu Govt. is going to introduce

T. Sundararaj

the new pattern of education from 1978 onwards. The proposed scheme is, 10 years of Secondary education and 2 years of Higher Secondary to make secondary education as a meaningful terminal point.

The introduction of the new pattern of education will make a crisis in the existing order. The secondary board of Education in Tamil Nadu has taken a decision to attach the plus two stage with the selected schools. It is a bold venture born out of the humanitarian consideration of giving school education to many who stop their education in the 10th standard or 11th standard. The plan is best. But the outcome of it will be serious indeed resulting in a lot of crisis.

The first crisis arises out of the staff adjustment problem. The adding of one more year to the school education directly affect the teachers of the Collegiate education. The Result will be retrenchment in the college level. If this problem is tackled by the unwise plan of appointing the retrenched colligate teachers to the proposed Higher Secondary, the result will be the retrenchment in the school. Hence the proposed Higher Secondary Education is a double edged knife. The Second problem arises out of the accommodation problem. The schools do not have proper buildings and lab facilities. It is like taking the child from the cradle and placing it on the floor. The third crisis arises is, in regard to the appointment of teachers. Whether the Secondary Board of Education has the power to appoint or the Directors of School or Collegiate education. Another crisis is due to the qualification of teachers.

With the best compliments of:-

JOSEMARY MEDICALS
MARTANDAM

It is better to appoint Master degree holders with B.Ed. But there also a problem arises. For the college teachers, the qualification is M.A. or M.Sc. and for teaching in the school it is M.A. B.Ed. or M.Sc. B.Ed. It is not logical.

There are ways to solve the above mentioned crisis. It is better to introduce a pre-primary class for tackling the retrenchment in the school. Hence the structure should be one year pre-primary, 4 years of primary and two years of senior primary, 3 years of Secondary education and 2 years of Higher Secondary (1+4+2+3=10+2). The two years of Higher Secondary course should be in the College premises with a separate campus for practical benefit. Though it is in the college premise, there is no connection between the College and the Higher Secondary. They are, two different institutions with different aims and purposes - separate principals and staff for each institution. The Higher secondary would be under the control of Higher Secondary Board of Education, and the colleges as usual under the Director of Collegiate education.

The principal of the Higher Secondary should be called as senior Master, teachers

as Assistant masters and Junior Master, respectively. Teachers with post graduate qualification with degree or diploma in education are to be appointed as Assistant Masters. Teachers with B.A. B.Ed. qualification should be appointed as Junior Masters. A junior master can be promoted to the Rank of Assistant Master, only after getting a post-graduate degree. Junior masters should be allowed to take the classes of the first year, of the Higher Secondary. The scales of pay. For the senior Master - pay of the principal in college.

For the Assistant Master:— 500 + 30

For the junior Master:— 350 + 20

The new courses aim at the promotion of Higher intellectual capacities as also the harmonious development of the physical, emotional and other aspects of the pupil's personality. More over the new pattern of education I suggest will provide a wide range of knowledge and solve many problems of the impending education pattern of Tamil Nadu. The government can save a lot of money by this process.

Athletic Committee

With the best compliments from:—

The four "KUMARS" of

The N. V. K. S. D. Teachers' College
ATTOOR

Is Science a boon or curse to Humanity

The modern world has to solve so many pressing problems and to answer several wiging questions and of the latter, the most vital one of crucial importance is whether Science - a boon or curse to humanity. This interrogation needs speedy response for, if it is really a boon, it should be nourished and cherished properly encouraged and promoted effectively and elevated and uplifted to sky high and if not, it should be immediately eradicated, utterly annihilated and effectively eliminated from the earth's crest. Now, if we can answer the question 'Is Science a creator or destroyer?' We can easily and surly come to a firm conclusion about our subject.

Of the many criticisms levelled against Science, the most important one is that the Scientists with some special powers have created the machines to work for them but unfortunately the mindless monsters overwhelm them and what began as an invention to do the house work ends by destroying the master with the house. This criticism is loosing grounds because it is not always true. Through the machines we find means to adjust to varying climates, can travel overland, can tunnel, swim and fly and have found means to record our experiences so that others may live it again.

Secondly, it is said that our existence in the next moment is uncertain and that is due to Science. In this connection we

cannot help saying that it is not Science that is responsible for the readiness of people towards war. Neither war is invented by Science nor the causes of war are created by Science. But on the other hand it has turned it into a very different thing. It has helped to soften the strong national idiosyncrasies and to end several kinds of group murders which were quite prevalent in olden days.

Thirdly, Science is blamed by saying that it has destroyed our values but put nothing in its place. This again is baseless because Science has its own values but the birth behind this is that we have not begun to let Science get into our heads; where then was it supposed to create values? No doubt, Science will create more values, discover virtues, refine human mind and make him man and not an animal.

From all the above it becomes obvious that Science is a creater and not at all a destroyer and we can see that what all things having any creative vulue are based on some or other ideals of Science.

Science has multiplied the power of the war makers so as to frighten people into their wits and force the nations to give up wars for lack of cannon foddder. It has created the surplus by enhancing production. It has created what is called comfort thereby it has made man kingly and to lead a very comfortable life which even the great kings of the past have not had. It has illuminated our hearts by eliminating all evils and superstitions from among us. It has enriched our hearts with facts and principles, dogmos and dictums and wisdom

Can you believe it?

Can you believe that $1 = 2$?

If you can not, refer below

Let $a = b$

Multiplying by 'b' both sides,

$$ab = b^2$$

Subtract a^2 from both sides,

$$ab - a^2 = b^2 - a^2$$

$$\text{ie, } a(b - a) = (b - a)(b + a)$$

$$a = b + a$$

$$- a + a \text{ [Since } b = a]$$

$$\text{ie, } a = 2a$$

$$\text{ie, } 1 = 2$$

T. Parvathy

INAUGURATION OF THE COLLEGE ASSOCIATION

By Dr. A. Sukumaran Nair, M. A., Ph. D.
[Dept. of Education, University of Kerala]

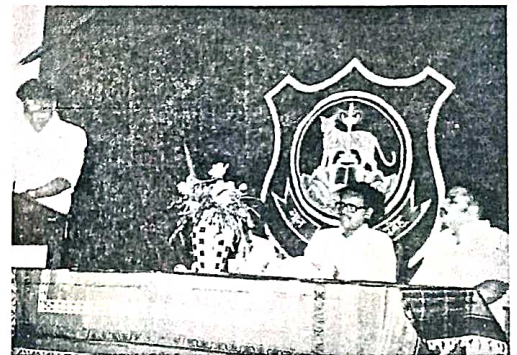
With the best compliments from:-

Dr. M. ROBERT, M. B. B. S.

**MOSES CLINIC
MARTANDAM**

Vote of thanks by the Secretary

THE DISTINGUISHED

Mr. Sundararaj
(Secretary, College Association)

Mr. C. Nesakumar
(Secretary, Planning Forum)

Mr. J. Nelson Davy
(Men's Champion)

Miss. J. R. Suganthi
(Women's Champion)

அம்மா எனும் அமிழ்தம்

வலியோடு பெற்றெடுத்து சலிப்பின்றி எனவளர்த்து
ஒலிப்பில்லா நாவிற்குயர் மொழியும் பயிற்றுவித்து
நலிவில்லா வாழ்விற்குக் கட்டிக் கரும்பே !
கலிதீர்க்க வந்த கண்ணையென அள்ளியெடுத்து
நிலா காட்டிப் பாலூட்டித் துயிலச் செய்வாள்
நூலூட்டிய பையோடு பசுந்தமிழு மூட்டிச்
சாலூட்டும் பள்ளிக்கெனைப் பைய விட்டாள்
சாலையிலே என்வரவை எதிர்நோக்கியே,
மாலையிலே அவள் நிற்கும் எழிலதனை
காலையிலே மலர்ந்திடும் வண்ணப் பூக்கள்
சோலையிலும் பெறுவதில்லை என்றுரைப்பேன்.
வந்தவுடன் களைப்பு நீக்கிக் களிப்படைய
தந்தக்கை தளிர்விரலால் தலைநீவி
அந்தமிலா இறையின் அன்பெலாம் கூட்டி
எந்தன் இன்முகம் சிவப்பேற முத்தமிட்டு
சிற்றுண்டி பலதந்து முத்துச் சிரிப்போடு
மற்றவள் சென்றிடுவாள் கருமம் நோக்கி
கற்றிடும் நூலெழுத்துப் படிக்குங்காலை
உற்றிடும் துணையாய் வந்தமர்ந்திடுவாள்
கையிலே புத்தகமும் கையிலே பலகையுமாய்
மெய்யிலே தளர்வு வந்தடைந்திடவும்
பையவே நான் துயிலும் வேளை
மையலால் எனையே நோக்கி இருந்திடுவளே !
இம்மட்டும் காலமுதல் மாலவரை
தன்மகன் வளம்பெற என்றென்றும் துடிதுடிக்கும்
பெம்மானின் அருள் படைப்பாம் அந்த
அம்மாவெனும் அமிழ்தம் தெவிட்டா அமிழ்தமே.

பி. எலியாஸ்

ஓர் ஆத்மாவின் மரணம்

புக்புக்..... மணி பதினென்று அடித்து ஓய்ந்தது. ம்...மணி பதினென்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டே புரண்டு படுத்தாள் இந்து. தொண்டை வரண்டிருந்தது. பக்கத்தில் படுத்திருந்த அம்மாவைப் பார்த்தாள். குறட்டை வருவதாகத் தெரியவில்லை. அம்மா குறட்டை விடுவதில்லையே.....தூங்கத் தான் செய்கிறுள்...

மெதுவாக எழுந்தாள்..... அடிமேல் அடிவைத்து ஓசையில்லாமல் நடந்தாள் .. ஜக்கில் வைத்திருந்த தண்ணீரை ஊற்றி குடித்தாள். ஒரு 'கப்' குடித்த பிறகும் தாகம் தீர்ந்ததாகத் தெரிய வில்லை. இன்னொரு கப் தண்ணீரும் உள்ளே போயிற்று. திரும்ப நடந்தாள்...

"என்ற இந்து இதுவர தூங்கலியா ..." கேட்டது அம்மாதான். அம்மாவும் தூங்கவில்லைபோலும்.

"தூங்கலையா தூங்கினேன் ... இப்போதான் முனிப்பு வந்தது"

"என்னவோம்மா..... எனக்கொண்ணும் புரியலே...இன்னு சாயங்காலம் முதல் நீ ஒரு 'மாதிரி'யாத்தான்

இருக்கே". அந்த 'மாதிரி'யை அழுதமாக ஒலித்தாள் அம்மா "ம்... கிரம் படுத்து தூங்கு"

இந்து எதுவும் பேச விரும்பவில்லை அம்மாவுக்கும் பேச வேண்டும் போல தோன்றவில்லை கட்டிலில் படுத்தாள் போர்வையை எடுத்து கால் முதல் தல வரை போர்த்திக்கொண்டாள் .

அப்பப்பா.. என்ன பயங்கரமான அமைதிஎங்கோ அலறிக்கொண்டிருந்த ஆந்தையால் கூட இந்த அழையைக் கலைக்க முடியவில்லை. சுவகோழி விட்டு விட்டு ரீங்..ரீங் என சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது தென்னை ஓலைக் காற்றில் லேசாக சலக்கிறது...ஆனால் இவை எதுவும் அவள் காதில் விழவில்லை. அமைதி அமைதி எங்குமே அமைதி...சுடுகாட் அமைதி.

ஒரு பக்கம் அடர்ந்த மரங்களையடைய தோட்டம் இன்னொரு பக்கம் தென்னை மரங்கள்..மற்ற இரண்டு பக்கங்களிலும் வயல்வெளி..கரும் பச்சைத் தூற்றுக்கள்...இந்த சூழலின் இடையில் தான் இந்துவின் வீடு... அமைதிக்கா சொல்ல வேண்டும் ஆனால் இன்று அமைதி சற்று பயங்கரமாகவே தோன்றியது அவளுக்கு

கண்ணை இறுக்க முடிக்கொண்டாள் . உறக்கத்தை வலிய அழைத்தாள் பலாத்காரமாக ஆனால் கல் எடுத்த பையனைக் கண்ட நாளை போல தூக்கம் அவளை விட்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

'பாபு'..என்ன அழகான பெயர்... பெயர் அழகுதான். ஆனால் அவன் அப்படியொன்றும் அழகாயில்லை...ஆனாலும் இல்லாமலாயில்லை . மற்ற மூன்று பேரை விடவும்...ஆம் ஜேம்ஸ், ரங்கா, தங்கம்—மூன்று பேரைவிட அழகு குறைவுதான் ஆனால் வெளி அழகு எதற்கு? உள் அழகு மட்டும் போதாதா? வாழ்க்கையின் அஸ்திபாரமே அந்த உள் அழகுதானே...

ஜேம்ஸ், ரங்கா, தங்கம், பாபு, இந்து—ஐந்து பேரும் எம். ஏ. படிக்கும் ஒரே வகுப்பு மாணவர்கள். அவர்கள் வகுப்பில் மொத்த மாணவர்கள் இருபத்தைந்து. ஆனால் மற்ற ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு டைப் ..

எது நடந்தாலும் 'யாம் கவலைப் படோம்' என அலட்சியத்துடன் போகும் கிருஷ்ணன்.... மூக்குக் கண்ணாடியை வைத்துக்கொண்டு மிளிட்டுக்கு ஒரு தடவை கையில் எடுத்து கர்சீப்பால் துடைக்கும் கண்ணன்...இப்படியே ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகை...

ஆனால் இந்த ஐந்து பேரும் ஒரே ரகம். இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்ததே ஒரே ஒரு ரசனைக்காக இலக்கிய ரசனையே அது இலக்கியமென்றாலும் தற்கால இலக்கியத்திலேயே பிடிப்பு அதிகம் தற்கால நாவல், சிறுகதை, புத்தகவிதை என்றெல்லாம் இவர்களின் ரசிப்பு சென்று கொண்டிருக்கும் ..

கடற்கரைக்குப் போனாலும் சரி, 'ரூர்' போனாலும் சரி எப்போதுமே இவர்களின் சர்ச்சை இந்த தற்கால இலக்கியத்தைப் பற்றிதான் இருக்கும். "அந்த இரா. தா. வின் கவிதை அப்பட்டமான செக்ஸ்...இந்தவார 'ஞானரத்தி'ல் வந்திருக்கிற அந்த 'நார்'

புதுக்கவிதை நல்லாயிருக்கு" என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருப்பான் ரங்கு.

"ஆமா...ஆமா...அந்த இரா. தா. வின் கவிதையிலே என்ன செக்ஸ்ஸைடா நீ கண்டே...இவரு ரொம்ப மத்தவா செக்ஸைக் கண்டாரு...செக்ஸை" என்பான் பாபு.

"என்னடா செக்ஸ் இல்லையா அதிலே" என்று உதவிக்கு வருவான் ஜேம்ஸ்.

"செக்ஸ்'ண்ணு சொன்னா மீனிங் தெரியுமாடா உனக்கு" அழுத்தமாகக் கேட்பான் தங்கம்.

ஒரே சர்ச்சையாகத்தான் இருக்கும்...பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் இவர்களை திரும்பி பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சத்தம் உச்ச ஸ்தாயிலிருக்கும். சத்தம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அதை அடக்க முற்படுவான் இந்து.... சில வேளைகளில் அவள் பிடிக்கும் போகாமல் போவதுமுண்டு. ஆனால் பொதுவாக அவள் கூறியவுடன் பெட்டிப் பாய்பாக அடங்கி விடுவார்கள். அவள் பேச்சைக் கேட்காது பேசிக்கொண்டே போவது ஒரேஒருவன்தான். அவன் பாபு மட்டுமே. ஆனால் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவனும் அடங்கி விடுவான்.

எவ்வளவு சர்ச்சையில் ஈடுபட்டாலும் அவர்கள் அந்த கருத்து வேறுபாட்டை அத்துடன் எறிந்து விடுவார்கள். அறைக்குத் திரும்பி வரும்போது நான்கு பேரும் அள்ளியோன்றியமாகவே காணப்படுவார்கள். கருத்து வேறுபாட்டைத் தவிர மன வேறுபாடு அவர்கள் மத்தியில் நிலவியதில்லை.

இவர்களின் இந்த இலக்கிய சர்ச்சையில் இந்துவும் கலந்து கொள்வதுண்டு. இவர்களுடன் ஒரே ஓட்டுதல் ஏற்படக் காரணமே இந்த இலக்கிய விமர்சனம் தானே. தற்கால இலக்கியத்தில் தன்னுடைய கருத்தை ஆணித்தரமாக கூறிவிடுவான் இந்து அவள் கருத்துக்குப் பொதுவாக எதிர்ப்பு இருக்காது. ஆனால் தன்னுடைய கருத்திற்கு ஒத்து வரவில்லையென்றால் அந்த Point-ல் பிடித்து விடுவான் பாபு. இந்துவின் கருத்தை எதிர்க்கத் துணிவுள்ளவன் பாபு. உடனே இந்துவின் துணைக்கு மற்ற மூவரும் வந்து விடுவார்கள்.. இறுதியில் அவளே அவர்களை சமாதானப்படுத்த வேண்டியிருக்கும்.

இந்த இரண்டு வருடங்களிலும் அந்த நான்கு பேருடனும் ஒரு ஓட்டுதல் ஏற்பட்டது இந்துவுக்கு. மற்ற பெண்களுடன் இல்லாத உறவு இந்த நால் வருடமும் இருந்தது. அவர்களின் அறைக்கு போவதுண்டு இந்து. அவர்கள் அவளுடைய வீட்டிற்கும் வருவதுண்டு. திடீரென்று எதாவது குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு ஐந்து பேரும் புறப்பட்டு விடுவார்கள். மெரினாபீச், மகாபலிபுரம் என்றெல்லாம் சுற்றுலாக்கள். ஆனால் எங்கு சென்றாலும் இலக்கிய சர்ச்சை அவர்களை விட்டு பறந்து செல்லாது.

அவர்களும் இதுவரை அவள் மனத்திற்கு விரோதமான செயல்கள் எதுவும் செய்தது கிடையாது...ஆனால் இவர்களின் நடபடிக்கைகளைப் பாரக்கும் மற்றவர்களுக்கு தப்பாகத் தோன்றுவதுண்டு. நான்கு ஆண்டுகளின் மத்தியில் ஒரு பெண் என்றால்...இப்படியெல்லாம்

சிலர் நினைப்பதுண்டு. ஏன் அவள் வகுப்பு மாணவி பிரபாவே இதைப் பற்றி கேட்டாள். அவளுக்கு ஒரு புற சிரிப்பு மட்டும் பதிலாகக் கொடுத்து விட்டு போய்விட்டாள் இந்து.

அவள் குறைந்தது பத்து தடவை யாவது நினைத்து பார்த்திருப்பாள். அந்த நான்கு பேரும் தன்னிடம் விருது பத்தகாத முறையில் நடந்ததுண்டா?...இல்லை, இல்லவே இல்லை..

ஆனால் இந்த பாபு அவள் மனத்தில் ஓர் இடத்தை தனியாகப் பிடித்திருந்தான்...என் இவனை மட்டும் கிடைக்காமல்லவா. நேற்று முழுதும் அவங்க வேளைகளில் அவள் நினைக்க வேண்டிய வேளையே போகலெ.. அவள் அப்படியொன்றும் அழிவில்லை. பின் ஏன் பணம் படைத்தவனா? . சை...பணத்திற்காக நான் எதற்காக ஒருவனை விரும்ப வேண்டும்?.. து தான்" ஐந்து தலைமுறைக்குப் போதும் எங்களுக்குள்ள சொத்து...பின் ஏன்? ..

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. மூன்று நாட்களாகக் கல்லூரி விடுமுறை. அன்று அந்த நான்கு பேரின் அறைக்குச் சென்றிருந்தாள் இந்து.

கதவைத் திறந்தாள் 'பாபு'. ஏன் அவள் Heart அப்படி அடிக்க வேண்டும்...தனியாக இருக்கிறாள் என்பதாலா...அல்லது பாபு தன் மனதில் தனியான இடத்தைப் பிடித்திருப்பதாலா?

"வாங்க.....வாங்க"...

"என்ன மற்ற மூன்று பேரையும் காணோம்.. இணைபிரியா புருக்களாச்சே நீங்க"...

"ஒரு புருவுக்கு உடல் நலமில்லெ.. அதனால்தான் அறையிலெ அடஞ்சு கிடக்கு"

"என்ன உடம்புக்கு" "பெரிசா ஒண்ணுமில்லெ...காய்ச்சல்"

மண்டையில் கை வைத்துப் பார்ப்பதற்கு கை துடித்தது..அடக்கிக் கொண்டாள்—அவள் சொன்னாள்:

"இதுவரை அவர்கள் இங்கு அடைஞ்சு கிடந்தார்கள். நான்தான் வற்புறுத்தி அனுப்பினேன். எனக்காக அவங்களுக்கு தொந்தரவு வேண்டா மல்லவா. நேற்று முழுதும் அவங்க வெளியே போகலெ."

"நேற்றைக்கே ஆரம்பிச்சா" "ரெண்டு நாளாச்சு..... வியாழக்கிழமை கல்லூரியிலிருந்து வந்து படுக்க து தான்"

"நான் அறியலியே"

"அறிஞ்சா என்ன செய்ய முடியுமா...உங்களுக்கும் நலமில்லை...உண்மையாகச் சொல்கிறேன், நான் உங்கள்...'தொண்டைவரை வந்ததை சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டாள்."

"என்ன செய்ய முடியுமோ...உங்களுக்கும் நலமில்லை...உண்மையாகச் சொல்கிறேன், நான் உங்கள்...'தொண்டைவரை வந்ததை சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டாள்."

"சிறிது நேரம் உட்காருங்க... இப்போ வந்து விடுவாங்க"...அவள் படுத்து விட்டாள்.

மேஜையிலிருந்து புத்தகங்களைக் கிளர ஆரம்பித்தாள். அதென்ன பளபளப்பான அட்டை...

எடுத்து திறந்தாள். நேர் பாதிக்கு முன் ஒரு பக்கத்தில் அவள் பெயர்... "இந்து". அவள் மனதுக்குள் ஓர் அதிர்ச்சி. திரும்பி பார்த்தாள். அவள் வலது பக்கம் திரும்பி சுவரைப் பார்த்த வாறு படுத்திருந்தாள்.

'மற்றவர்களின் டைரியைப் படிப்பது கெட்ட பழக்கம். ஆனால் என்னைப் பற்றியல்லவா எதையோ எழுதி வைத்திருக்கிறாள்'

"இந்து..இன்று நாம் மகாபலிபுரம் சென்றோம்...இந்து..இந்து இன்றுவது என் மனதைத் திறந்து உன்னிடம் காட்ட எண்ணினேன்...ஆனால் நீ என்னைத் தப்பாக நினைத்தால் மற்ற நண்பர்கள் என்னை வெறுத்தால் நீ கூட அண்ணன் போலல்லவா பழகுகிறாய்... இந்து...என்னைப்பார் என்னைத் தெரிகிறது...ஆம் தெரிகிறது..நீ பாபு..என் வகுப்புத் தோழன்" சரி நீ அப்படியே நினைத்துக்கொள் இனிமேல் உன்னைப் பற்றியெல்லாம் இப்படி நினைக்கமாட்டேன். என்னை மன்னித்து விடு இந்து..." தேதியைப் பார்த்தாள். 1-11-1971 ஆம் அன்று நாங்கள் மகாபலிபுரம் போறோம்..

இந்துவின் நெஞ்சில் யாரோ முள்ளால் ஓங்கி குத்துகிறார்கள். நெஞ்சுக்குள் என்ன உறுத்துகிறது. டைரியை இருந்த இடத்தில் வைத்துவிட்டு ஒரு கணம் அப்படியே அமர்ந்துவிட்டாள். திரும்பி பார்த்தாள். அவள் பழைய படியே படுத்திருந்தாள். ஓடிச்சென்று அவள் காலில் விழுந்து தன் இதயத்தைத் திறந்து காட்ட வேண்டும் போலிருந்தது.

ஆனால் பாபு இதை தப்பாக எடுத்துக்கொண்டால்? அந்த நேரம் பார்த்து வெளியே சென்றவர்கள் வந்து விட்டால்? “போட போக்கிரி வெளியே” என்று அவர்கள் துரத்திவிட்டால்? பாபுவும் பழைய எண்ணத்தை விட்டுவிட்டதாக அல்லவா எழுதியிருக்கிறான்? என்னை மோசமாக நினைத்து விட்டால்...? ஒருமுறை தன்னையே உலுக்கிக் கொண்டாள்.

முகமெல்லாம் வியர்த்துவிட்டது. அவனுக்குத் தெரியாமலே முந்தானை யால் துடைத்துக் கொண்டாள்..

“காபி ஏதாவது வாங்கி வர ணுமா?”

“ஒண்ணும் வேண்டாம் கொஞ்சம் முன்னால்தான் குடித்தேன்...” அவள் பக்கம் திரும்பினதும் திரும்பாததுமாக பதில் கூறினாள். “சரி நேரமாயிட்டு... நான் போயிட்டு வாறேன்...நான் வந்ததாக அவங்ககிட்டே சொல்லுங்க”

“என்ன வந்த உடனே புறப்பட்டுட்டீங்க”

“உடனே திரும்பிறேன்னு கூறிட்டு நான் வந்தேன் அம்மாட்டே. கொஞ்சம் வேலை இருக்கு”.

“அப்ப சரி போயிட்டு வாங்க...”

இதற்குப் பிறகு அதிகமாக பாபு விடம் பேச முடியவில்லை. மனதுக்குள் ஏதோ உறுத்திக்கொண்டே இருந்தது. நான்தான் தப்பு செய்து விட்டேனோ.. அவர் கூறவில்லைன்னாலும் நானாவது சொல்லியிருக்கலாமில்லையா..... அப்ப எனக்கு இது வேண்டியது தான்...

தேர்வுகளெல்லாம் முடிந்து விட்டன. பிரியும் நாளும் வந்து விட்டது ரெயில்வே ஸ்டேஷன். அந்த நாளும் பேரும் தென் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

“நான் மெட்ராஸிலேயே இருக்க வேண்டியதுதானா..அவங்ககூட நாகர்கோவில், குழித்துறை என்று போனா என்ன? நானும் கூட வரட்டுமா”...கே. கலாமென்று நினைத்தாள். ஆனால் தொண்டை வரை வந்த வார்த்தைகளை அழுகை அடைத்து விட்டது.

அவர்கள் போகவேண்டிய ரெய்ளங்கே நினைக்கப் போகிறாள்.. வாழ்க வந்து விட்டது. நான்கு பேரும் ஏகையே வரட்சி, வெறுமை... அமர்ந்து விட்டனர். இந்துவின்களில் பொலபொலவென கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

ஜேம்ஸ், ரங்கா, தங்கம்—மூன்று பேரின் கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் வடிந்துகொண்டே இருந்தது. ஆனால் பாபு அவன் எதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் எதிரில் தெரியும் சூன்யதையா... அல்லது பக்கத்தில் நிற்கும் இந்துவையா. எதுவும் கண்டுபிடிக்க இந்துவால் முடியவில்லை. அவன் வருதப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு சொட்டு கண்ணீர் கூட வரக் காணாமல் இவ்வளவு கல் நெஞ்சு இவன்..

ரெயில் கிளம்பி விட்டது...இந்த நடந்துகொண்டே இருந்தாள். நான்கு பேரும் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்...இந்து கையை உயர்த்தினால்...இறுதியில் பாபுவின் தலை வெளியே தெரிந்தது.. ஒரு துளிக் கண்ணீர் உதிர்ந்தது அவன் கண்ணிலிருந்து. ரெய் மறைந்தே விட்டது.

சூன்யம்.. வெறுமை.. வாழ்க்கையே வெறுமை...பந்தமும் பாசமும் பாசாங்கே...இனி அவர்கள் என்னை எங்கே நினைக்கப் போகிறார்கள்..மாதத்திற்கு..அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு கடிதம் போடலாம். இந்த உறவு கடிதத்துடன் மட்டும்தானா முடியப் போகிறது..எத்தனை நாள்தான் கடிதம் போடுவார்கள் அவர்களுக்கென ஒரு பெண், ஒரு குடும்பம் வந்துவிட்டால் பின் எங்கே என்னை நினைக்கப் போகிறார்கள்.

பாபு. அவனும் என்ன? அவனுக்கும் ஒருத்தி வந்து விட்டால்.. என்னை தொண்டை மீண்டும் வறண்டு விட்டது. படுத்துக்கொண்டே பக்கத்தில்

இருந்த மேஜையின் டிராயரை இழுத்தாள். ஏழெட்டு தூக்க மாத்திரைகள் இருப்பதாகத் தெரிந்தது. அதில் இரண்டை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டாள்...

ஜக்கில் இருந்த தண்ணீரை எடுத்து இரண்டு டம்ளர் குடித்தாள்.

திரும்பவரும்போது மீண்டும் அம்மாகேட்டாள்

“இன்னும் தூங்கலையாடி...மணி ரெண்டு அடிச்சே...”

“தூங்கத்தான் போறேன் அம்மா”

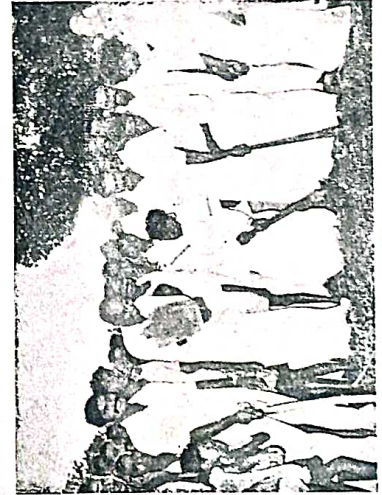
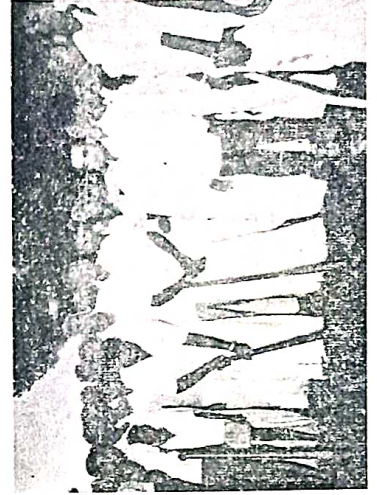
பாலைவன நிசப்தம் அந்த வீட்டைச் சூழ்ந்துக்கொண்டது.

திருக்குறளில் எங்கள் கல்லூரி!

மன நலம் மன்னுயிர்க்காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்
களவென்னும் காரறிவாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார் கணில்
கற்கக்கூடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக
பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
திச்ச நிரப்புக் கொள்ளுங்கு
செய்தேமஞ்சாராச் சிறியவர் புன் கேண்மை
எய்தவின் எய்தாமை நன்று
குடிஆண்மையுள் வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்
காட்சிக்கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லளேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்
மலினும் மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்விதலைப் படுவார்
வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு
மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்
ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியதில்
கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றயவை
மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மற்ற
படல் ஒல்லா பேதைக்கென் கண்
செயரின் தலைப் பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப் பிரிந்த ஊன்

THE PLANNING FORUM BEING INAUGURATED

By Thiru. A. Karupayya Mooppanar, President of the T. N. C. C.

வேதனை

அமுது அமுது லதாவின் கண்கள் கொவ்வைப் பழம் போல சிவந்து விட்டன. வயிறு புடைக்க உணவு உண்டு மாதங்கள் பல ஆயின. லதா தந்தையற்ற பெண்ணாக இருந்தாலும் அவள் தாய் தங்கம்மாள் அவளை துன்பம் என்பது என்னவென்று அறியவிடாமல் வளர்த்து வந்தாள். செல்வந்தர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று பாத்திரங்கள் கழுகியும் சமையல் வேலை செய்தும் லதாவை மகாராணியாக வளர்த்து வந்தாள். ஆனால் விதி அவள் வாழ்க்கையிலும் விளையாட ஆரம்பித்துவிட்டது. அவள் அன்பு தாய் இரண்டு மூன்று மாதமாக ஜூரத்தால் அவதிப் படுகின்றாள். சேர்த்துவைத்திருந்த பணம் முழுவதையும் பேரங்காடி பேயாகிய இசக்கிமுத்து மருத்துவர் விழுங்கி விட்டார். மருந்து வாங்கவும் பணம் இல்லை. உணவு வாங்கவும் பணம் இல்லை. லதாவின் மனம் எரிமலைபோல் வெம்பியது.

சுகுமாரன் பிள்ளையின் வீட்டிலுள்ள கடிகாரம் பனிரெண்டு முறை அடித்து நேரத்தை அறிவித்தது லதாவின் காதுகளில் வந்து ஒலித்தது. நித்திரை தேவதையின் அனுக்கிரகத்தை அவள் பெற்றோர் நாட்கள் பல ஆயின. தாயும் தூக்கமின்றி நோயின் கொடுமையால் முக்கி முனகி கொண்டிருந்தாள். லதா

வின் மனம் பலவற்றையும் எண்ணின. மங்காத சிரிப்போடு, சுகபோக வாசிகளாக வாழும் மனிதர்களை படைத்த அதே கடவுள் தானே, நோயால் அவதிப்பட்டு ஒரு நேர உணவுக்கு வகையில்லாமல் துன்ப சூனையில் கிடந்து துடிக்கும் மனிதர்களையும் படைத்தது? இவ்வாறு பலவிதமான எண்ணங்களுக்கு அடிமையாகி கொண்டிருந்த லதா அவளை அறியாமலே தூங்கிவிட்டாள்.

காலை ஆறு மணி. படுக்கையை விட்டெழுந்த லதா அடுப்படிக்குச் சென்று தாய்க்கு சுடுநீர் கொடுப்பதற்காக உள்ள வேலையை ஆரம்பித்தாள். தாய்க்கு காப்பியை கொடுத்துக் கொண்டே அவள் உடம்பில் தன் கையை வைத்துப் பார்த்தாள் லதா. தாயின் ஜூரம் குறைந்திருந்தது. மருந்துவரிடமிருந்து இன்னும் இரண்டு மூன்று நேரத்து மருந்து வாங்கிக் கொடுத்தால் ஜூரம் முழுமையாக தீர்ந்துவிடும் என்று எண்ணி தன்னிடம் இருந்த இரண்டு ரூபாயோடு மருத்துவரிடம் சென்றாள். அவர் இரண்டு ரூபாய்க்கு ஒரு நேரம் குடிக்கத்தான் மருந்து தர முடியும் என்று கூறி ஒரு நேரத்திற்குரிய மருந்தைக் கொடுத்தார். லதாவின் மனம் புண்ணாக நொந்தது. இப்படியும் மனிதர்களை இறைவன் படைத்து விட்டானே! இறைவனை பழி கூறி என்ன பயன் எல்லாம் என் தலை விதி. ஆனால் அந்த ஒரு நேர மருந்தோடு தங்கம்மாள் பரிபூரண சுகமடைந்தாள்.

நோயாகிய கடலை நீந்தி கரை யேறிய தங்கம்மாள் மனதை ஒரே ஒரு எண்ணம் அலட்டியது. எப்படியாவது லதாவை ஒருவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். சொந்தமாக வீடில்லை. ஒரு செண்டு நிலம் இல்லை. தங்கம் குடிசைக்கோ மாதம் ஐந்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் இரண்டு மாதமாகக் கடன். முன்னப்போல வேலை செய்யவும் இப்பொழுது தன்னால் இயலவில்லை. துன்பத்தின் நீர்கழியை நோக்கி ஒவ்வொரு நிமிடமும் செல்கின்ற வேளையில் இவை பற்றி நினைத்து பயன் என்ன? எல்லாம் கடவுள் செயல்!

இப்படிப்பட்ட பல எண்ணங்களால் அலை மோதிக் கொண்டிருந்த தங்கம்மாள் வீட்டின் வெளியில் வந்தாள். அங்கே இருவர் திற்பதைக் கண்டாள்.

“ஆரு...ராமன் இல்ல...என்ன... இத்தப்பக்கம்” தங்கம்மாள் அந்த ஊருக்காரனாகிய இராமனை புரிந்துகொண்டாள். அடுத்த ஆளை பார்த்துக் கொண்டே

“இது யாரு”

“சொல்கிறேன்”. இராமன் சிரித்துக்கொண்டே கூறினான். உள்ளே வாங்க எனக்கூறி அவர்களை குடிசைக்குள் அழைத்தாள் தங்கம்மாள்.

அக்கா! நம்ம லதாவுக்கு ஒரு ஆலோசனை வந்திருக்கு. தங்கம்மாள் பையன். பையனின் தந்தையை கூட்டிட்டு வந்திருக்கேன். வேலு என்பது பையனின் பெரு. அவனுக்கு மதுரையில் ஒரு ஆப்பீசில் வாச்சர் வேலை”.

தங்கம்மாள் முகத்தில் மலர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால் சீதனத்தை எண்ணியபோது மலர்ந்த முகம் வாடியது.

“என்ன பேசாம இருக்கிற அக்கா இராமன் கேட்டான், “பெண்டி கூட்டிக்கிட்டு வா”. தங்கம்மாள் சுவலறைக்குச் சென்றாள்.

“லதா”

“என்னம்மா”

“இங்கவா”

அவள் மெதுவாக வந்தாள். “உன்னை பார்க்க ஒரு வந்திருக்கு. கை முகமெல்லாம் கழு கொஞ்சம் நல்லா வாம்மா”.

முதன்முதலாக தன்னைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள். அவள் பாதாளில் மகிழ்ச்சியின் அலைகளும் துன்பக்கத்தில் பெரிய எழுத்தில் “பஸ் தின் நிழலும் உண்டாயின. அப்பள்ளத்தில் உருண்டது என்ற தலைபுதிய மனிதரின் முன்னால் சென்ற அவருக்கு லதாவை நன்றாகப் பிடித்து சீதனம் ஒன்றும் இல்லாமல் அவர் தன் மருமகனாக ஏற்றுக்கொள்ள அச்சம்மதித்தார்.

தங்கம்மா தன் மகள் பாக்கியா என்று பெருமையாக கூறினாள். இக்காலத்தில் சீதனம் வாங்காமல் தம்மணம் செய்து பெண்ணுக்கு உண கொடுக்க தகுதியுடையவர்கள் எத்தனை பேர் உள்ளார்கள். இந்த பையன் எவ்வளவு நல்லவனாக இருப்பான் அப்படிப்பட்ட தெய்வ புதல்வனைத் தம்மணத்திற்கு முன்னால் காணவேண்டுமென்றே இல்லை என தங்கம்மாள் போகும் மருமகனை வர்ணித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அக்கிளி சாட்சியாக லதா - வேலு திருமணம் இனிது நடைபெற்றது. திருமணம் நடந்த மூன்றாம் நாளே தனக்கு மதுரைக்கு போகவேண்டுமென்றும் அதற்கு தன் கையில் பணம் இல்லாததால் லதாவின் முத்து மாலையை வாங்கி அடகு வைத்தான். மதுரைக்குச் சென்று ஒரு அறை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு லதாவை உடனடியாக அங்கு கூட்டி செல்வதாகவும் கூறி காலை நான்கு மணிக்குள்ள விரைவு வண்டியில் புறப்பட்டான். லதா மலர்ந்த முகத்துடன் விடைகொடுத்தாள்.

மறுநாள் காலை மீட்டுகையை விட்டுமுந்த லதா கூட்டத்தில் வந்து காலை தினசரியைப் படிக்க ஆரம்பித்தாள். அந்த செய்திதாளின் முதல் பக்கத்தில் பெரிய எழுத்தில் “பஸ் தின் நிழலும் உண்டாயின. அப்பள்ளத்தில் உருண்டது என்ற தலைபுதிய மனிதரின் முன்னால் சென்ற அவருக்கு லதாவை நன்றாகப் பிடித்து சீதனம் ஒன்றும் இல்லாமல் அவர் தன் மருமகனாக ஏற்றுக்கொள்ள அச்சம்மதித்தார்.

பில்” நேற்று காலை நான்கு மணிக்குப் புறப்பட்ட நாகர்கோயில் மதுரை விரைவு வண்டி மதுரைக்கு அருகாமையில் உள்ள ஒரு பள்ளத்தில் சரிந்தது. அதில் இருந்த பிரயாணிகளில் பத்து பேர் பரிதாபமாக இறந்தனர். அவர்களின் புகைப்படங்கள் கீழே இடப்பட்டுள்ளன.

படத்தை பார்த்த லதாவின் தலை சுற்றியது. கண்கள் ஒளி இழந்தன. கால்கள் நடுங்கியது. கடவுளே! என் மங்கலவியத்தை இவ்வளவு எளிதில் பறித்தாயா? என்று அலறியவாறு மயங்கி விழுந்தாள். வேலுவின் படமும் அங்கு போடப்பட்டிருந்தது. மாமனார் அவளை மெதுவாக தாங்கிக்கொண்டொண்டார். ஆ! பெண்ணே உன் மறு பெயர்தான் வேதனையோ?

புதுமைப் புலவன் பாரதி

பாரதிப் பாட்டிசைத்த பாவலன்—வெள்ளைப்
பரங்கியரை அதிரவைத்த நாவலன்!
பார்கிறக்க நன்மை பல சொன்னவன்—தமிழ்ப்
பாட்டுலகில் இன்னுமவன் மன்னவன்!

கூர்மைநிறை பாட்டென்னும் கத்தியால்—அவன்
கிறுகிறுக்க வைத்தான் தன் புத்தியால்!
வார்த்தையிலே தேனள்ளித் தந்தவன்—புதுமை
வடித்தெடுத்துத் தந்திடவே வந்தவன்!

நாட்டினது விடுதலைக்குப் பாடினான்—அது
நமக்கு வரும் முன்பு மகிழ்ந்(து) ஆடினான்!
வீட்டினிலே முடக்குவதோ பெண்களே?—அவர்
வேதனையில் கிடப்பதுவே புண்களாய்?

வேற்றுமொழி கற்பதுவும் நன்றுதான்—எனில்
உண்மொழியைக் கற்பதெனின் என்றுதான்?
சீற்றமுடன் கேட்டவன் நம் பாரதி—நம்
சிந்தையிலே இனிப்பவன்பேர் பாரதி!

எங்கள் கல்லூரி

கல்லூரியாம் எங்கள் கல்லூரியாம்,
கற்றோர் புகழும் கல்லூரியாம்,
ஆற்றூரில் திகழும் கல்லூரியாம்,
ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியாம்

மாற்றங்கள் திருத்தங்கள் பலசெய்து
நல்லூர் சாஸ்தாவின் பெயராலே
சீரும் சிறப்பும் பலபெற்று
செம்மையாய் விளங்கும் கல்லூரியாம்

அன்பை தனது அணிகலனாய்
அறிவை தனது ஊன்றுகோலாய்
ஆண்மையை தனது உறுதுணையாய் கொண்ட
தலைவரை உடைய கல்லூரியாம்

வாழிய வாழிய வாழியவே
கல்லூரி பல்லாண்டு வாழியவே
வாழிய வாழிய வாழியவே
தலைவர் பல்லாண்டு வாழியவே

சிறக்கச் சிறக்கச் சிறக்கவே
ஆசிரியர் தொண்டுச் சிறக்கவே
உயர்க உயர்க உயர்கவே
கல்லூரி சிறப்பு உயர்கவே.

அண்ணல் உன் நாமம் வாழ்க!

அகிம்சையே அணியாய்க் கொண்டோன்
அரிசன உயர்வைக் கண்டோன்
முகிலென தியாகம் செய்தோன்
மாற்றுகளே வெளியே நென்றோன்

மக்களில் உயர்வு—தாழ்வு
மன்னிக்க முடியா தென்றோன்
எக்குலத் தோரும் ஒன்றும்
என்றநல் லெண்ணம் தந்தோன்

எண்ணரும் காலம் வாழ்த்து
இழிமிகு அடிமை வாழ்வை
புண்ணிய நாட்டை விட்டே
போக்கிய பெருமை தன்னால்

மண்ணவர் மகிழ்ந்து போற்றும்
மேன்மையைப் பெற்ற காந்தி
அண்ணல் உன் நாமம் என்றும்
அவனியில் வாழ்க! வாழ்க!

(இப்பகுதி திருமணம் ஆகாதவர்களுக்கு மட்டும்)

உங்கள் மனைவி

எடுங்கள் ஒரு பேனாவையும்
காகிதத்தையும்!

எடுங்கள் உங்கள் பார்வையை
அடுத்தப் பக்கத்தின் கட்டங்களில் !!

“Get the knowledge at the College”—என்றனர் அன்று. ஆனால் இன்று, “Before Marriage attend College”—ஒன்னும் நிலை உருவாக இருக்கிறது. ஆம், உயர்ந்த குடும்பத்தில் பெண் எடுக்க வேண்டுமானால் குறைந்த பட்சம் கல்லூரிப்படியில் கால் வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மாணவத் தோழர்களே! திருமணம் ஆகாத ஆசிரியப் பயிற்சியாளர்களே!! உங்கள் வருங்கால மனைவியின் பெயரை நான் இங்கு துணிந்து கூறுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

“உங்கள் மனைவி யார்?” என்பதனை கண்டுபிடிக்க விரதமிருக்க வேண்டியதில்லை. “பத்தியம் கிடையாது”. “கணக்குப் பண்ணும்” தன்மைப் பெற்றிருந்தால் போதும்.

ம்...நன்றாக கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். வேறு எதையாவது நினைக்க வேண்டாம். ஒரு 5 நிமிடங்கள் பருவக் கோளாறின் காரணமாக காதல் வலையில் விழுந்தவர்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்.

தொடுங்கள் நான் கூறுபனவற்றிற்குப் பதிலைக் கோர்வையாக!!!

இருதயம் ‘படபட’வென அடிக்கிறதா? குடியங்கள் ஒரு மடக்குத் தண்ணீரை. சர். ஆரம்பிக்கலாமா?

செய்முறை

நீங்கள் பிறந்த மாதம் எது? முதல் கட்டத்தில் உள்ள மாதத்திற்கெதிரே உள்ள எண்ணைக் குறிக்கவும். அதனுடன் இரண்டாவது கட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு எண்ணைக் கூட்டவும். வரும் தொகையை 10-ஆல் பெருக்கி 3-ஐக் கூட்டவும். மொத்த எண்ணில் இருந்து அந்த எண்ணை மாற்றி (வலமிருந்து இடமாக) எழுதிக் கழிக்கவும். கிடைத்த தொகையுடன், அந்த எண்ணை மாற்றி (வலமிருந்து இடமாக) எழுதிக் கூட்டவும். பின் அத்தொகையுடன் 423571-ஐ கூட்டவும்.

உங்கள் பெயரில் வரும் எழுத்துக் களைக் கவனிக்கவும். அதற்குரிய எண்களை மூன்றுவது கட்டத்தில் எடுத்து

423571-ஐக் கூட்டிய தொகையின் வலது பக்கமாக எழுதவும். பின் ஆப்பெரிய தொகையை இரண்டால் வகுத்து இரண்டு இரண்டாகப் பாகுபடுத்தவும்.

பாகுப்படுத்தப்பட்டுள்ள எண்களுக்குரிய எழுத்துக்களை நான்காவது கட்டத்தில் பார்த்து எழுதவும்.

உங்கள் மனைவி யார்? கண்டுக் கொள்கிறீர்களா?

Month	Nos
January	90
February	80
March	70
April	60
May	50
June	60
July	70
August	80
September	90
October	80
November	70
December	60

II

8
7
3
4
9
6
5
இரண்டாவது கட்டம்

16

III

மூன்றாவது கட்டம்					
A	20	J	80	S	60
B	40	K	54	T	44
C	48	L	52	U	28
D	62	M	42	V	84
E	22	N	66	W	88
F	0	O	26	X	58
G	64	P	82	Y	86
H	68	Q	90	Z	56
I	24	R	46		

IV

நான்காவது கட்டம்					
A	10	S	30	K	27
B	20	T	22	L	26
C	24	U	14	M	21
D	31	V	42	N	33
E	11	W	44	O	13
F	25	X	29	P	41
G	32	Y	43	Q	45
H	34	Z	28	R	23
I	12	J	40		

செய்முறை விளக்கம்

(உதாரணம்)

பிறந்த மாதம் May
பெயர் Sivanu

50
+8

(முதல் கட்டத்தில் மே எதிரிலுள்ள எண்)
(இரண்டாம் கட்டத்தில் நினைத்த எண்)

58
×10

580
3

(இவ்வெண்ணை மாற்றி எழுதி கழிக்கவும்)

583
385

(இவ்வெண்ணை மாற்றி எழுதிக் கூட்டவும்)

198
891

1089
+423571

424660

பெயரில் வரும் எழுத்துக்களுக்குரிய எண்களை மூன்றாவது கட்டத்தில் பார்த்து இதன் வலப்புறத்தில் எழுத வேண்டும்)

424660/60 24 84 20 66 28. (இதை 2-ஆல் வகுக்க)

212330/30 1242103314 (இதை இரண்டு இரண்டாக பகுக்க வேண்டும்)

21, 23, 30, 30, 12, 42, 10, 33, 14 (ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் உள்ள எழுத்துக்களை நாலாவது கட்டத்தில் பார்க்க வேண்டும்.)

Answer, Mrs. Sivanu

17

With the best compliments from:—

R. HARIHARAN
GENERAL MERCHANT, ATTOOR

Drop of PADMA OILS

With the best compliments from:—

Lekshmi Vilas Bakery & Sweet Stall

Main Road — MARTANDAM

Prop: E. PONNIAH

With the best compliments from:—

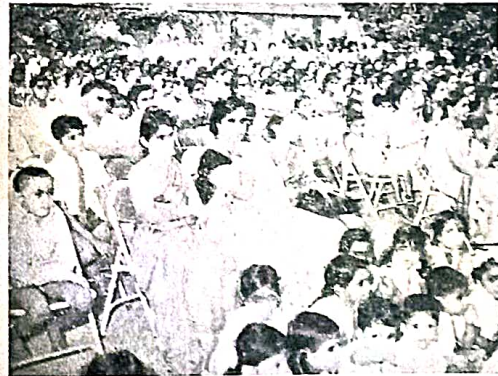
The Topmost Family Shopping House at

 Ansa MARTANDAM

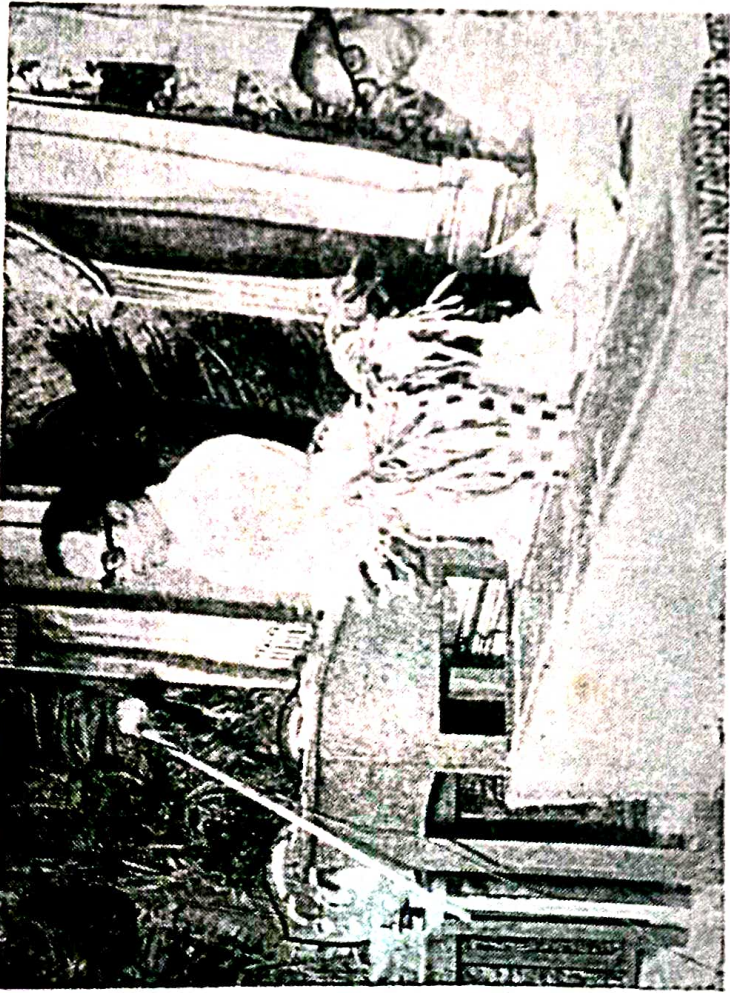
* We give Jackpot Stamps free *

COLLEGE DAY CELEBRATION

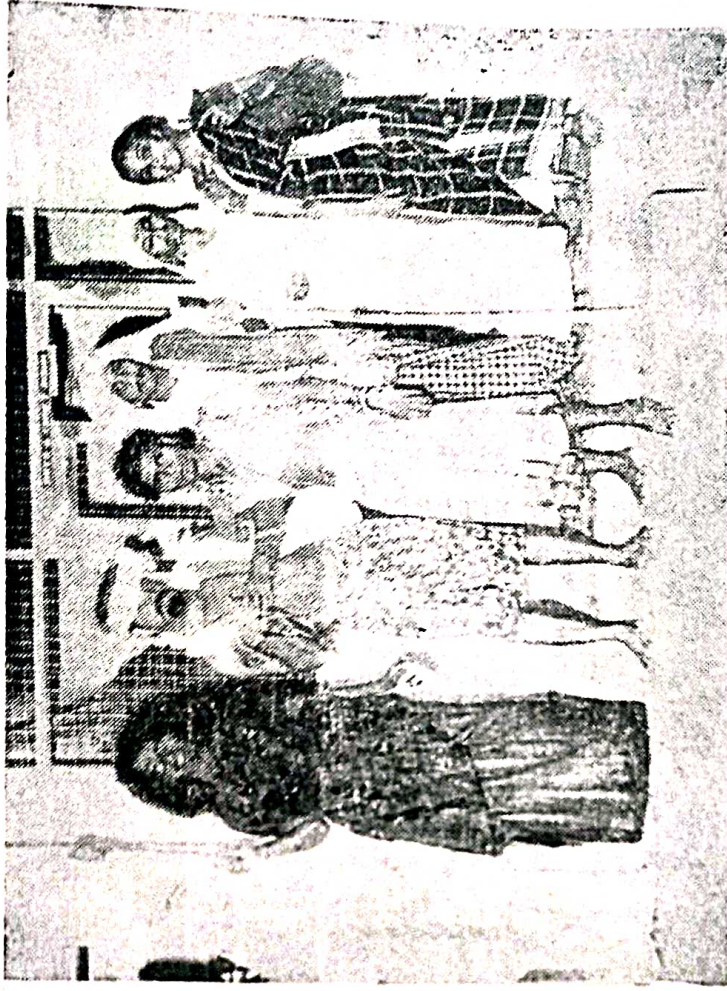
□
Chief Guest Prof. A. J. Franklin, M.A., B.L.
Principal Scott X'ian College, Nagercoil.

□
A Side view of the Audience

Annual report by our Principal

'Fancy dressers'

“അമ്മ”

ഒ. നളിനകുമാരി

(നരോന്നത—മട്ടം)

പഠിപ്പിലേറെപവിത്രത ചേർന്നതാമി മാതൃസ്ഥാനം
പണ്ടേതന്നെ മഹർഷിമാർ പറഞ്ഞതല്ലോ.
മാതാ,പിതാ,ഗുരു,ദൈവമെന്നവാക്യംഘോഷിച്ചതും
മാനുഷർക്കു ഗുണപാഠമായിത്തീരട്ടെ!
മർത്യജനം മുക്തിക്കുള്ള വഴിയാണെന്നല്ലോചൊൽവു
മുക്തിമാർഗ്ഗം ജനനിതാൻ നമുക്കേവർക്കും
ഉണ്ണിയോടുണ്ടാകുംകൂടം കൊണ്ടാണല്ലോജനനിയിൽ
ചുട്ടുചോര ക്ഷീരമായി പരിണമിച്ചു
ആയതുതാൻ മന്നിലാക്കും ആയുരാരോഗ്യത്തെചേർച്ച
ഹന്ത! തായിൻ കാലടികൾതൊട്ടു നമിച്ചിൻ.
അമ്മയുടെതൂക്കടാക്കും നേടിയവൻ നിരൂപമൻ.
തിട്ടമവനിൽപതിയാ. ലോരഖഡ്ഗവും
അമ്മയെന്നവിളിയുടാടാണാഭ്യം നാമിലോകംകാൺമു
അമ്മയെന്നവിളിതന്നെ അന്ത്യനേരത്തും.
ആയതുകൊണ്ടാരുതന്നെ അമ്മയെമറന്നിടാസ്തിൻ
“അമ്മ”യെന്ന മന്ത്രം ഉണർന്നുവിട്ടവിൻ.

കശാപ്പുകാരി

ഉദയാസ്തമനങ്ങൾ എത്രയോകണ്ടു കടൽ തീരം. അലരുന്ന അലയാഴയോട് മല്ലിട്ടു തോരൻ തീരം. വസന്തൻ റെറ പഞ്ചിടിയും ശിശിരത്തിന്റെ മരവിപ്പും കണ്ടു മടുത്തതിരം. ഒരിയ്ക്കൽ മനുഹാസത്തെ മാടിവിളിച്ചുകൊണ്ടു തുന്നവർ മാററാരിയ്ക്കൽ കണ്ണനീരമ്പയാച്ചി മാറിയതു കണ്ടു കണ്ടു മനസ്സുടഞ്ഞതരം. ദാഹവും സ്നേഹവും ഭാവിച്ചു കടിയെത്തു കയം മറയ്ക്കയും ചെയ്യുമെന്ന സത്യത്തെ കോർത്തു മാധുര്യം കടവിടും വർത്തമാനവും കണ്ടു നിറഞ്ഞ എഴുവുമാച്ചി കശാപ്പുകാരി ഇരിയ്ക്കുന്നു.

എന്താ! എന്തെങ്ങനെയാണിത്? കശാപ്പുകാരിയല്ലേ? നിങ്ങളെപ്പോലെ കശാപ്പുകടയിൽ മാംസം തൂക്കിവില്ലെന്നുവളല്ല. ഭക്ഷണമോഷ്ടക്കാൻ കശാപ്പുനടത്തുന്നവളല്ല. നമ്മു പ്പെട്ടി അഭിമാനത്തെ വിട്ടെടുക്കാൻ മാംസം കശാപ്പു ചെയ്യുന്നവൾ. ജീവിതം വഴിമുട്ടിനിന്നപ്പോൾ മാംസം തളിർമാനം കടമുറക്കപ്പെട്ടവൾ. ചിത്രം ചെയ്യുവൾ. തോഴ്ചും തോഴ്ചും മാററാമാറും കണ്ണോടുകണ്ണും ഉരവിയും പേർത്തും എറിഞ്ഞും ഇവിടങ്ങളിലാച്ചി ഒട്ടല്ല എത്രയോപർ നടക്കുന്നു പ്രകൃതി മാത്രമാ ഉള്ളെ പാലിച്ചുകൊണ്ടു മാനത്തും സിന്ധു മാധം പകർത്തുന്നു അറബികടലാശത്തെ

അസകാരത്തിലാഴ്ന്ന സൂര്യൻ സമയത്തു സ്നികഴിയുന്നു. ഇരററം പ്രണപ്പെട്ട ഒരു പെന്തായും അതിനെ മണ്ണുപിടിച്ചുതുളയുടെ വില്ലു കാട്ടിനടക്കുന്ന രണ്ടു ആൺനായകളും അന്വസലകാസലിഷാണെത്തിയവരെ മനം മടച്ചുകൊണ്ടു ശസ്ത്രകൂടി പോകുന്നു. ഈ വത്തിന്റെ വിക്രിയകളെ വെറുക്കുന്ന അന്വിയായ മനസ്സുൻ ചിലപ്പോൾ അതിനെ കരംതാഴ്ന്നുപോകുന്നതോർത്തും കശാപ്പുകാരിയെന്നു കടലിലയ്ക്കുമിനെ ചിറകുവിരിച്ചിട്ടു നം ചെയ്യുന്ന കടൽകാക്കുകളുടെ ചിറകു കൃത്യകിരണങ്ങൾ നിറമാറാത്തും പൂശുന്നതോക്കി അവിടത്തെ മണനത്തരകൾ ഉണ്ടു കുന്നു. കൂററൻ പാറയായിരുന്നിട്ടും ഉത്തരീമണലായ ചിന്തയിലല്ല. ഈ കശാപ്പുകാരിയുടെ മുമ്പിലൂടെ കാമുകർ, മധുവിധുവായിത്തീയവർ, പണക്കൊതിച്ചെത്തിയവർ, കടന്നിട്ടും കാണാൻ കഴിയാതെ അന്ധകാരം വെത്തിയവർ, കവികൾ, കലാകാരന്മാർ, പാതർ, പാമരൻ എന്നിങ്ങനെ എത്രയെത്ര കടന്നുവന്നു. ചെന്നു പരിന്നാമ സിദ്ധതപോലെയെ അതാവത്തിക്കുട്ടെ! ഒരു പെന്തെ ഒറ്റയ്ക്കു കണ്ടപ്പോൾ കാമുകനെ കണ്ടു കണ്ടു കണ്ടു കണ്ടു എത്രയോ വിധി എത്ര മാക്കിട്ടു, എത്ര പച്ചുനാട്ടുകൾക്കും മതിയ്ക്കുമെന്നു വിലയിരുത്തിയവരുണ്ടു. സ്ത്രീ അതും മട്ടുന്ന പരുവത്തിൽ തുടങ്ങുന്നപ്പോൾ ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുന്നതുപോൾ ഉപമെന്ന ഉപഹാരവുമാച്ചി ചിലർ പററിയ ലോകത്തിന്റെ ഉള്ളറ ശരിയ്ക്കും പറന്നു യയ്തു അതു ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിക്കൊണ്ടു നിരുന്നവളോട് ഈ പൊടിയിലെലവകയീല്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്മാർ സ്ഥലംറാട്ടു

അണകളെ ഒരു കാർവനാനിന്നു. അതിന്റെ മുൻപേവകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടുപേര രണ്ടുവശത്തുപെ പുറത്തിറങ്ങി ഒരു സ്ത്രീയും ഒരു പുരുഷനും

മധുകാലത്തിന്റെ മനോഹരതയിൽ മധുവിധുവിലാസലിഷാണെത്തിയ നവമ്പതികൾ അലയടിച്ചുയരുന്ന കടലോ തുളയുടെ ആശയോടെ അവിർ നടക്കുന്നു. മുഖമൊഴുമുഖം നോക്കുന്നു. ചിരികൊണ്ടു കാററിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന സാരിത്തമ്പിനെ വലിച്ചുറുക്കുന്നു. എല്ലാം മറന്നു അവിട നടന്നു നടന്നു, നടന്നു യുദ്ധം അടുത്തെത്തി. എന്റെ കണ്ണും അവളുടെ മുഖത്തുറച്ചു

അവൾ! വിധു, അതേ അവൾതന്നെ. അടുത്തെത്തി അവളെ നെ കണ്ടു അവളുടെ മുഖം ഗ്രഹണസമയത്തെ സൂര്യന്റെ നിറം പകർന്നു. കണ്ണുകളിൽ അമൃതനയയുടെ മായ വിടരണങ്ങളായ്കന്നു വിധുവിന്റെ കാലുകൾ മാപ്പുപോലിക്കുന്ന മട്ടിൽ ഒരു നമിഷം ആ മണൽത്തരികളെ ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തളർച്ച! ചേച്ചി ഇവിടെ? ഒരു അമൃതനാ മട്ടിലുള്ള സ്വരം.

വിധു, ഇത്? ഞാൻ ചോദിച്ചു എന്റെ മേട്ടൻ. മേട്ടാ! ഇത് എന്റെ മേയക ചേച്ചിയാണു്. പേരു ഭാമനി

ഞാൻ നമസ്കാരം. മേട്ടന്റെ പേരു? നമസ്കാരം. എന്റെ പേരു മധു എന്നാണു്. വിധുവും, മധുവും. മേർച്ചയുള്ളപേരു.

ചേച്ചി! കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയാറുന്നെങ്ങനെ ഒരു വിവാഹം. ക്ഷണിക്കാത്തതിനു ഞാൻ മാപ്പുചോദിയ്ക്കുന്നു. ചേച്ചിയ്ക്കു സുഖമാണോ? മേട്ടാ ഈ ചേച്ചി എത്ര നല്ല ചേച്ചിയാണു്. സ്വന്തം ചേച്ചിയെപ്പോലും ക്ഷണിച്ചില്ലേ? മധു ചോദിച്ചു. ക്ഷണിച്ചില്ലേലും ഈ ചേച്ചി അറിഞ്ഞു വരേണ്ടവളാണു്. അറിഞ്ഞു വരാ

ത്തതിനു ഞാനാണു് ക്ഷമായാചനം ചെയ്യേണ്ടതു്. നിങ്ങളെക്കുറുൻ കാവുകൾക്കും ഞാൻ ആനുകൂല്യം ഉറപ്പു് ആകുന്നില്ല. നടന്നിട്ടു വരിൻ. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അവർ നടന്നു. മധുവും വിധുവും മധുവിധുവാനു്. ഒരിയ്ക്കൽക്കൂടി വിധു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഞാൻ അവളെ തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. എത്രയോ ഹൃദയങ്ങളുടേറുവാടിയായ സ്ത്രീയേ! നീയിന്നൊരു ഭാഗ്യയാണു്. ഭാവനയിൽ മുഴങ്ങിപ്പോയെ പച്ചുട്ടുമാണു്. നകരാത്ത മധുവാനു് വിടർത്താതെ മൊട്ടു്. വിധുവിനെ കുറിച്ചു മുറുങ്ങാറും സംഭവം മാർമ്മരിയോടി യെത്തി. അന്നവളെ കാണുമ്പോൾ മഞ്ഞ പീത്തം പിടിച്ചുമാച്ചി ഉന്നിയ വയറുമാച്ചി കണ്ണനീരിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നായിരുന്നു. അവളെ ഒറ്റക്കിട്ടത്തി വാതിലും ജനലും നന്നെ ബന്ധിച്ചു. പേററത്തതിരുന്നിട്ടും അവളോടു ചേരിച്ചു. പേരറത്താ?

വിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടുവരൂ പറഞ്ഞു. ഞാനൊരു പാപിണി ചേച്ചി.

അതിയ്ക്കുട്ടെ. പേറല്ലെ ചോദിച്ചതു്. ജനനം തന്നെ കടന്നു പാപമാണു്. തപസ്സുസംഹിതകൾക്കിവിടത്തുവില.

വിധു നല്ലപേരല്ലെ വിധു ഇത്ര മോശക്കാരിയാകുമെന്നറിഞ്ഞല്ലെ അല്ലെ? ശരി ചോട്ടെ. എത്രമാസമാച്ചി. അവൾ മുഖത്തു് തുറിച്ചു നോക്കി. ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ അർപനോമവൾ മിഴിച്ചിരുന്നു. കണ്ണുകളിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങി. കരയാൻ പാിച്ചുവളല്ലെ സ്ത്രീ. ഒപ്പം ചിരിക്കാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയോ? ഇതുവരെ എത്തുമെന്നറിഞ്ഞില്ലെ അല്ലെങ്കിലും പുരുഷന്മാർ പിന്തമാണു്. കേട്ടോ കട്ടി.

ഞാൻ മരിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വിധു ചെട്ടെന്ന പറഞ്ഞു. മറയി! മരിയ്ക്കാറേ.

കർമ്മ്യസ് ചെയ്തതും കിരീടമുണ്ടാക്കി!
 എല്ലാം നിശ്ചലം.
 വേദനയുടെ അവര അല്ല കഴു.
 ചൊട്ടിക്കൊടുക്കുകൊണ്ടു യുവാവിനു നരക
 തിരളെല്ലാം തിരിച്ചുവരി.

—എന്നിട്ടു ശിവൻകുട്ടി പല സ്വീദ
 രാശിയും കഴു. അവരുടെ കണ്ണിനെല്ലാം
 നിഖില ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാപേക്കും തുടയ
 വേദനയായിരുന്നു. ചാരിപ്പുന്ന മുടിയുമുണ്ടാ
 യിരുന്നു പക്ഷേ തോണിമാത്രം അവർക്കില്ലാ
 യിരുന്നു. തോണിയും, മടക്കയാത്രയും ബിന്ദ
 വിനു മാത്രം.

ശിവൻകുട്ടി ഹൈദ്രി ഉണർന്നു.
 എന്ന പെൺകുട്ടിയീല്ല. അവളുടെ രോ
 മല്ല, ആരും ഇല്ല താൻ മാത്രം.
 തന്റെ തോണിയും മാത്രം. അങ്ങകലെ
 ദൂരെ, മേലും ജലാശയത്തെ തൊടുന്നതും അ
 കഴു. ശിവൻകുട്ടി നിർവികാരനായിട്ടു
 ഇനിയും നാഴികകൾ കടക്കേണ്ടതായിട്ടു
 കണ്ണുതൊഴെ ദൂരത്തിൽ ഒരു തോണി
 ന്നരപ്പെട്ടും, മടക്കയാത്രയെക്കുറിച്ചു അവ
 ന്നനും അറിയാം എന്നാശിച്ചുകൊണ്ടുവൻ
 ഞയ്ക്കു തോണിതുഴഞ്ഞു.

☎ 303

With the best compliments of-

**SOUTH
INDIA
PRESS**

MARTANDAM
KANYAKUMARI DISTRICT

G. Karuna Dhas, B. Sc.
Proprietor

ചിറന്നാറു സമ്മാനം

സൂര്യൻ തന്റെ തങ്കക്കിരണങ്ങളേയും വഹി
 ച്ചുകൊണ്ടുനീളിയില്ല. സന്ധ്യദേവി അണിഞ്ഞൊ
 രുങ്ങി ആമന്ദം ആഗതയായി. ആകാശത്തിൽ
 അങ്ങിങ്ങായി കാർമുകിലുകൾ ചാണുന്നമുണ്ടു്.

രാജ്യ ജാലകത്തിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കി
 യിരിക്കുന്നു. കൈയിലേന്തിയ പേനയും മുന്നിട
 നിവർത്തിവെച്ചു ബുക്കും ഉണ്ടു് അടുത്ത ദിവസ
 ഞങ്ങളുളള കണക്കു് അവൻ ചെയ്യുകയാണി
 കുന്നു.

അവനും ഒരക്കരംപോലും എഴുതാൻ സാധി
 കുന്നില്ല. കൈയിൽ അനുകൊണ്ട അടിയുടെ
 പാടുകൾ മറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. ആ പ്രഹര
 മേല്പിച്ചതു് അവന്റെ ഇളയമ്മയായിരുന്നു.
 “ഈ ഇളയമ്മയുടെ കൂരത എന്നാണവസാനി
 ക്കാൻ പോകുന്നതു്? അമ്മയുണ്ടായിരുന്നെ
 കിൽ!” ഇതത്രയൊന്നായി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ട
 ചോദ്യമാണു്. സ്നേഹമൂർത്തിയായ അമ്മയെ
 പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ട
 ആ ദിവസം ഓർമ്മവരുന്നു.

ആ ദിവസം ഇന്നും ഒരു പേടിസ്വപ്നം
 പോലെ മനസ്സിന്റെ അഗാധതയിലേക്കു് കട
 ന്നവരുന്നു. പൂർണ്ണ ഗർഭിണിയായിരുന്നു അന്നു്
 അമ്മ. രാജ്യ കന്നാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുകയാണു്.
 പതിവുപോലെ അവനെ കളിപ്പിച്ചു് “ററാ

ററാ” പറഞ്ഞു് സ്തുളിലയച്ചതു് അമ്മയാണു്.
 അന്നു് അച്ഛനു് എന്തൊരു സ്നേഹമാണു് അമ്മ
 യോടും പുന്നാം മോനോടും!.

രാജ്യ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി സ്തുളിലേക്കു
 പോയി. മലയാളം ക്ലാസ്സിൽ സാരൊരു കവിത
 പഠിപ്പിക്കുതയായിരുന്നു ചെയ്തതു് കൂട്ടിക
 ഉള്ളല്ലോപേരും തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അച്ഛോഴാണു്
 അച്ഛൻ വാതിൽക്കൽ നില്ക്കുന്നവൻ കണ്ടതു്.
 വിഷാദം മുററിനിന്ന അച്ഛന്റെ മുഖത്തു്
 ഒരു നോക്കു നോക്കാൻപോലും അവനും
 ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപകന്റെ അനുമതിയോടുകൂടിവേഗം
 കാരിൽ കയറി. കാർ നിന്നതു് ആശ്രുപത്രി
 പടിക്കലാണു്. വേണ്ടവിധം സജ്ജീകരിക്ക
 പ്പെട്ട ഒരു വാർഡിൽ ആസന്നമരണയായി
 കിടക്കുന്ന അമ്മയെയാണു് രാജ്യ കണ്ടതു്.
 “ചേട്ടാ...ഹെൻറെ.....രാജ്യമോൻ!” എന്നു്
 അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകൾ ചലിച്ചു. അച്ഛൻ രാജ്യ
 മോനെ അമ്മയുടെ സമീപത്തേക്കുണ്ടിച്ചു. അമ്മ
 ആവേശഭരിതയായി മോന്റെ കവിളുകളെ
 ചുംബിച്ചു. തന്റെ മോമനക്കിടാങ്ങളെ വലരം
 ചെയ്തിരുന്നു ആ അമ്മയുടെ കൈകൾ ക്രമേണ
 നിർജ്ജീവങ്ങളായി. ആ നന്ദനങ്ങൾ സാവ
 ധാനം എന്നന്നേയ്ക്കുമായി അടഞ്ഞു

അമ്മയുടെ മരണശേഷമാണു് അച്ഛൻ
 ഇളയമ്മയുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെ
 ട്തതു്.

“ചേട്ടാ! മണി ഒൻപതായി. സ്തുളിൽ
 പോണ്ടേ?” കൊച്ചുനടുത്തിരുന്ന് സ്നേഹമന്ത്രി
 നായ വിളിയാണു് അവനെ ചിന്തയിൽ

Planning Forum

President: Prof. K. P. Ramachandran Nayar

Vice President: Mr. K. M. Simon

This is a brief report of the activities of college planning forum for the year 1976-'77.

1 Teacher's day:

The Teacher's day was observed by the forum a grand manner on 30-8-'76. The trainees of college engaged classes in the attached model school. A meeting was organised at 3:30 P. M. and all trainees took the teacher's pledge.

2 Plan publicity centre:

We opened one plan publicity centre as a separate section in the college library and a large number of books published by the Publication Division of Govt of India are exhibited there. The new additions to this section of the year are the following.

1 President Zakir Husain's Speeches

2 The years of Endeavour of Indira Gandhi

3 Selected speeches of Lal Bahadur Shastri. Moreover we subscribe to 'The employment News' published by the Govt. of India and a few journals like Population Review, Kuru kshetra, The Economic Studies and Indian Journal of Education.

3 Bulletin board:

We keep a bulletin board in the plan publicity section in the library to exhibit visual aids and posters. We usually exhibit 'Hamara Desh' in the bulletin.

4 Village adoption and survey:

Under this scheme we adopted the nearby Fishermen's colony. We conducted a survey in this village and found that 70% of them are illiterate and monthly income of 60% of them is below Rs 15

5 Special lectures:

We invited the District Officers to take special classes to the students.

Dr. P. Kanthaswamy, District Health Officer gave a lecture on 28-9-'76 on village health, hygiene and family planning.

Dr. Thomas Nallathambi, District veterinary surgeon gave a lecture on poultry farming and keeping the cattle healthy.

Mr. Sayed Sheriff, Project Officer, S. F. D. A. gave a lecture on 29-9-'76 on farming and types of helps given by the Govt. to the farmers.

District Savings Officer gave a lecture on savings on 30-9-'76.

These lectures were very useful to our students especially in their work in the adopted village.

6 Adult education classes:

We conducted adult education classes for the illiterate villagers. Even though we conducted the classes in the village itself the response of the villagers were very poor.

7 Clean the campus campaign.

We conducted an one week campaign to clean the campus. Mr. Karuppyya Mooppanar, the T.N.C.C. president inaugurated the works.

8 Seminar on 20 point programme.

We conducted a seminar on the 18th and 19th points of the 20 point economic programme and so many students participated in it.

9 We sent a team to participate in the Inter Collegiate Symposium competition held at Lekshmiapuram College and we were placed in the third position.

I convey my hearty thanks and gratitude to the President, the members of the staff and my dear friends for their kind co-operation and valuable guidance in the smooth conduct of the activities of the planning forum.

C. Nesakumar,
Secretary.

R
E
P
O
R
T
S

1976-1977

Annual Report of the Athletic Association 1976-'77

President: Principal
Vice - President: Physical Director

Mr. R. Prasad and Selvi G. Lekshmi Bai were elected as men and women Secretaries respectively.

As usual the trainees are divided into four houses and the following were elected as Captain and Vice Captain.

House	Captain	Vice Captain
Gandhi	C. Pavul Raj	P. Gnanam Christal
Tagore	D. Packia Raj	V. Packiaselvi
Valluvar	P. Elias	T. Nalath
Vivekananda	D. Jerome Xaviour	M. Lourdes

14th Annual Sports was held on 24th and 25th February 1977. This was the first combined sports meet (College and Higher Secondary School) in our campus.

Our Principal was kind enough to take the salute of the march past and declared the sports meet open.

The prize distribution was held on the College Day, 7th March 1977.

Mr. J. Nelson Davy and Selvi J. R. Suganthi secured the individual championship for men and women respectively. House Championship went to Tagore House for Sports and to Valluvar House for Games.

I extend my heart felt thanks to all who helped me to make the activities of this Association a success.

B. Azhakappa Pillai
Physical Director

Report of the National Integration Samithi

The general body meeting of the National Integration Samithi was held on 31-8-'76 at 4:30 PM in the Hindu College Nagercoil. Two student representatives of our College (Mr. S. Sivanu and Mr. S. Asokan) participated in the same. The topic "Sardar Patel and National Integration" was assigned to our College for the essay competition in English. National Integration Samithi of this College conducted a music competition on 21-2-'77. Three Colleges (N. V. K. S. D. Teachers' College, Christian College Martandam and Sree Devi Kumari College, Kuzhihurai) took part in this function and the president of the N. I. S. of our College distributed the prizes to the winners.

Babu Chandra Bose,
Vice President of the N. I. S.

English Association

Patron: Prof. K. P. Ramachandran Nayar

President: Mr. A. Krishnan

The English Association of the year 1976-'77 was inaugurated by Mr. R. T. Freeman, B.A.; M.A.; P.G.C.E; M.E; (App. Ling) Adviser in English, Director of Collegiate Education of the Govt. of Tamil Nadu on 26th Oct. 1976. Six model lessons were conducted by Mr. and Mrs R. T. Freeman on 25th and 26th Oct 1976. The Association had various activities to its credit concerning the improvements of new techniques in English teaching

Jerome Xaviour,
Secretary.

Mathematics Association

President: Prof K. P. Ramachandran Nayar
Vice President: Thiru. N. Babu Chandra Bose,

It is with great pleasure and privilege that I take this opportunity to present the report of the activities of the Mathematics association during the year 1976-'77.

The inaugural function of the Mathematics association was held on 13 November 1976. The inaugural address was given by Mr. P. Swamidhas, M.Sc., M.Ph. (Professor and head of the Department of mathematics, Christian College, Martandam). He gave a very good feast of reason on mathematics. The function was conducted under the presidentship of Thiru. N. Babu Chandra Bose.

On behalf of this Association, the trainees of the Mathematics Department went on a short trip to Pechiparai Dam and Mathoor Aqueduct. The Mathoor Aqueduct is said to be the longest one in our country. The trip was undertaken not only for pleasure but also for educational pursuits too. It was conducted on 29th November 1976.

Another excursion was conducted on 5th Feb. 1977 under the leadership of the vice president of the association. The excursion covered the Rocket launching station of I. S. R. O., Thumba, Meteorological observatory, the Dairy Farm, All India Radio Station, Trivandrum etc. I express my thanks to the president of this association who guided me in conducting the excursion.

I am very proud of saying that the trainees of the Mathematics Department actively participated in every extra curricular and co-curricular activities of this college.

The credit for the successful functioning of the association goes to the patron, president, the vice president who gave me suggestions then and there to fill the bill, the members of the staff and trainees. Let me express my thanks for their genuine cooperation and sincere wishes

P. Sam Lawrence
Secretary

Science Association & Science Club

Patron: Prof. K. P. Ramachandran Nayar

President: Prof. K. V. Radha

The Science Association and the Science club of the year 1976-'77 was auspiciously Inaugurated by Prof. C. David Thampi Dhas M.Sc; Botany Department of Christian College Martandam on 14th September, 1976. Under the auspicious of the said association two fruitful tours were conducted. One to Trivandrum, visiting A. I. R., Meteorological station and other important places and another to Cape Comerin through Muttam and Manavalakurichi. Under the activities of the Science Club, one kitchen garden was started and six kinds of rare earths were received from I. R. E. L., Manavalakurichi and exhibited in the science club. Besides one Book club with an investment of Rs. 125, on behalf of that two more meetings were held, one by Dr. Justin Pon Thompson B. Sc; M. B. B. S. on some common preventable infectious diseases and another by Mr Y. Jones on photography. Over and above one debate was held on science for better living of human beings.

The association closed its chapter successfully with a simple but modest tea party & prize distribution on 16th March 1977.

C. Thampi Jayaraj
Secretary.

History Association

Patron & President: Prof. K. P. Ramachandran Nayar
Secretary: P. George

Eversince the inauguration of the History Association on 10th September 1976 many a programme has been undertaken under the auspices of the History Association.

As tours and field trips are essential and integral parts of History teaching, a tour to the Padmanabhapuram palace, which stands as the living monument to the grandeur and glory of the Travancore Kingdom in South India was conducted on 17-8-1976. A field trip to the Chitharal cave temple which speaks eloquently of the spiritual ecstasy that our great grandfathers enjoyed and another to the Perinchani Dam and Mathur aqueduct were also conducted.

On 10-11-1977, the Declaration of Human Rights Day was celebrated under the auspices of the Association which was presided over by Thiru Gangadharan, Principal of the N. V. K. S. Higher Secondary School and speeches were delivered by Messrs T. Sundera Raju and P. George.

The Valedictory function of the History Association of the year 1976-77 was celebrated on 28-2-1977.

Our Principal and Professor Thiru K. P. Ramachandran Nayar remained as a guiding force for all the activities of this Association.

Secretary

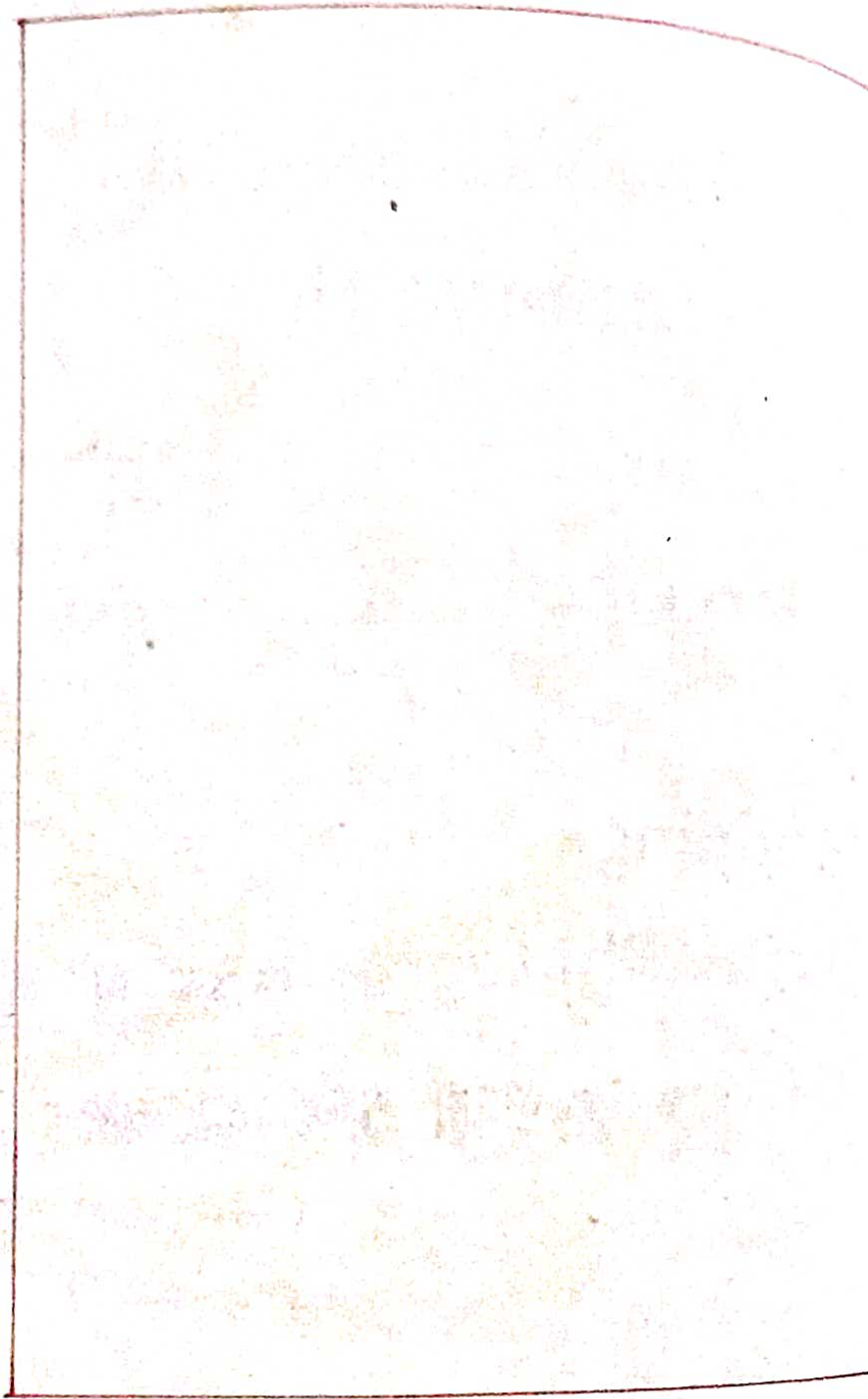

Staff & Trainees

~~all paper~~

135

F. Drom
Watch.
Functae.

135

1

 225

JOSE BROTHERS

MARTANDAM

Visit for

**Timber, Timber goods,
Furniture, Soba-cum beds,
Flushdoors, Sungloss, Plywoods,
Hard Bords, Rubber Rollers,
Rolling shutters, Asbestors,
Literoof sheets, etc.**